Biblioteca Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4165 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 5 octombrie 1962

Călduroase manifestări ale prieteniei romîno-indoneziene

• Vizita înalţilor oaspeţi romîni la Universitatea din Djakarta

• Sesiunea specială a Parlamentului indonezian

DJAKARTA 4 (Agerpres). — Trimisul special, Ion Gălăteanu, transmite: În dimineaţa zilei de 4 octombrie, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, împreună cu tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri, însoţiţi de Prijono, ministrul pentru problemele învăţămîntului şi culturii, Thojie, ministrul pentru problemele învăţămîntului superior şi ştiinţelor, Erningpradja, ministrul muncii, şi Sukrisno, ambasadorul Indoneziei la Bucureşti, au făcut o vizită la Universitatea „Indonesia", din Djakarta, cea mai mare instituţie de învăţămînt superior a ţării. În cele zece facultăţi ale Universităţii învaţă tineri din cele mai îndepărtate colţuri ale ţării pentru a deveni viitorii specialişti de care ţara are atîta nevoie.

În trecut la Djakarta exista o universitate cu două facultăţi — de medicină şi de drept — unde aveau acces numai fiii demnitarilor olandezi. Începînd din 1945 porţile instituţiilor de învăţămînt superior ca şi ale celorlalte şcoli au fost deschise în faţa tinerilor dornici de învăţătură.

Dacă în 1950 la crearea Universităţii „Indonesia" în întreaga ţară erau 1 000 de studenţi, astăzi, numai la această universitate, numărul studenţilor se ridică la 10 000.

Vestea că preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne va face o vizită la universitate a produs o deosebită bucurie în rîndul studenţilor. La intrare în universitate, precum şi în curtea interioară se aflau mari grupuri de studenţi îmbrăcaţi în haine de sărbătoare. Pe feţele lor puteai citi emoţia unui eveniment deosebit. Un coridor viu, „o poartă studenţească a prieteniei", se întindea de-a lungul drumului pe care urmau să-l străbată oaspeţii romîni de la intrarea în universitate şi pînă în aula Facultăţii de drept.

Pe frontispiciul universităţii erau aşezate lozinci închinate prieteniei dintre cele două ţări. Pe o pancartă mare se putea citi: „Bun sosit preşedintelui Gheorghiu-Dej la Universitatea Indonezia".

Coloana de maşini oficiale se opreşte în faţa universităţii. Din maşină coboară tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarăşul Ion Gheorghe Maurer. Conducătorii romîni sînt întîmpinaţi cu aplauze şi exclamaţii de bucurie, „Hidup!", „Hidup!", „Trăiască", „Trăiască" — se auzea de pretutindeni.

Oaspeţii sînt salutaţi de către decanii celor zece facultăţi. La intrarea în aulă un grup de tinere studente reprezentînd cele zece facultăţi, îmbrăcate în splendide costume naţionale, oferă flori tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer.

Cei peste 1 000 de studenţi adunaţi în aula Facultăţii de drept aclamă pe conducătorii statului romîn. Alte mii de studenţi se află în jurul megafoanelor din curtea universităţii.

La masa prezidiului au luat loc tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer, şi vicepreşedintele Universităţii din Djakarta, prof. Umar Seno Adji. În dreapta, corpul profesoral, în stînga — membrii Consiliului studenţesc. În primele rînduri iau loc un grup de personalităţi indoneziene între care ministrul învăţămîntului şi culturii şi ministrul învăţămîntului superior şi ştiinţelor.

Vicepreşedintele universităţii prof. Umar Seno Adji, a rostit un cuvînt de salut, arătînd că întreg corpul profesoral şi studenţii Universităţii din Djakarta se simt deosebit de onoraţi de vizita conducătorilor romîni. Această vizită capătă o importanţă şi mai mare prin faptul că ea coincide cu înlăturarea ultimelor vestigii ale colonialismului în Indonezia.

În aplauzele asistenţei a luat cuvîntul tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Cuvîntarea sa a fost subliniată de vii aplauze.

Apoi, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înmînat două mesaje, unul adresat de profesorii Universităţii din Bucureşti corpului profesoral al Universităţii din Djakarta, iar

(Continuare în pag. a IV-a

Pretutindeni înalţii oaspeţi romîni au fost întîmpinaţi cu căldură.
Telefoto: AGERPRES

Ritm intens la pregătirea terenului pentru însămînţări. În acelaşi timp un exigent control al calităţii arăturilor efectuate de mecanizatorii care lucrează pe terenurile gospodăriei colective din comuna Orleşti, raionul Drăgăşani. Sînt factori care stau la baza recoltelor din anul viitor.

Foto: AGERPRES

Un angajament îndeplinit

Sondorii din regiunea Oltenia şi-au îndeplinit angajamentul anual privind realizarea de economii suplimentare şi depăşirea planului de foraj pe primele 3 trimestre din acest an cu mai mult de 13 000 m.

Din bilanţul realizărilor se remarcă, de asemenea, depăşirea vitezei de lucru planificată, ca urmare a extinderii forajului cu turbina.

ÎN STRÎNSĂ LEGĂTURĂ CALIFICARE-CALITATE

Toţi tinerii din uzină învaţă

Dînd curs dorinţei fireşti a colectivului nostru de muncă de a-şi îmbogăţi necontenit nivelul de cunoştinţe tehnice, conducerea uzinei, comitetul sindicatului şi comitetul U.T.M., sub îndrumarea comitetului de partid, acordă o atenţie deosebită organizării învăţămîntului profesional. De cîţiva ani în fiecare secţie toţi muncitorii, tehnicienii şi inginerii studiază în mod organizat. Anual se întocmeşte un plan de învăţămînt profesional care cuprinde diverse cursuri de ridicarea calificării şi alte forme de studierea tehnicii noi. De curînd în uzina noastră s-a încheiat cu succes anul de învăţămînt profesional 1961—1962.

Cum a fost organizată munca în anul ce s-a încheiat?

Înainte de deschiderea cursurilor s-au organizat în cadrul adunărilor generale U.T.M. şi a consfătuirilor de producţie, discuţii privind formele de învăţămînt profesional ce vor funcţiona, s-au recomandat tinerilor formele la care să se înscrie. Paralel cu aceasta, în cadrul uzinei a activat o comisie tehnică, care a stabilit, în raport cu specificul fiecărui loc de muncă, cu problemele ridicate de producţie, tematica fiecărui curs. Astfel s-au organizat cursuri de ridicare a calificării pe profesii şi grad de pregătire tehnică a cursanţilor. S-au organizat şi cursuri de specializare pentru personalul tehnic: normatori, proiectanţi, controlori de calitate etc.

Pentru a se asigura predarea lecţiilor în cele mai bune condiţii, pentru ca ele să fie accesibile cursanţilor, o atenţie deosebită s-a acordat selecţionării şi pregătirii lectorilor. Au fost aleşi ca lectori ingineri şi tehnicieni cu o înaltă pregătire tehnică, oameni care prin realizările ob-

AUREL TATU — *lăcătuş, membru al comitetului U.T.M., Uzina „Rulmentul"-Braşov*

(Continuare în pag. a III-a)

Trebuie, dar... nu se face nimic

— Nu, n-avem cursuri de ridicare a calificării!

— S-au luat măsuri pentru deschiderea lor în lunile care urmează?

— Nu, precizează tovarăşul Ion Dinescu, secretarul comitetului U.T.M. de la Întreprinderea „Textila Griviţa" din Capitală.

Faptul ni se pare destul de nefiresc. Într-o întreprindere unde lucrează mulţi tineri, unde sînt încă atîtea probleme de rezolvat privind calitatea produselor, de aproape 3 ani de zile nu s-a organizat nici un curs de ridicare a calificării profesionale. Ciudat este de asemenea şi faptul că toţi cei ce răspund de această problemă sînt convinşi de necesitatea acestui lucru. Cursurile ar folosi celor care s-au calificat la locul de muncă, noilor muncitoare care au venit de puţină vreme în fabrică, ar folosi tuturor. Asta cu atît mai mult cu cît în anul viitor vor fi montate maşini noi care cer o pregătire profesională mai înaltă. Atunci de ce n-au fost organizate? Ni s-au înşiruit o seamă de cauze „obiective": sala de curs e ocupată, inginerii sînt ocupaţi cu cursurile de calificare, aşa că treaba asta se va face la... anul.

Conducerea întreprinderii, comitetul sindicatului au datoria să organizeze cursurile iar organizaţia U.T.M. să îndrume şi să asigure participarea tinerilor la cursurile care se vor crea. În ce priveşte cauzele „obiective", ele încearcă dar nu reuşesc să scuze lipsa de grijă care există aici pentru continua perfecţionare profesională a tinerilor muncitori.

AL. ILOVAN

Cartea tehnică poate fi mai bine folosită

Cartea tehnică ocupă un loc de seamă în procesul de ridicare a calificării profesionale a tineretului. De aceea comitetul U.T.M. de la Uzinele mecanice Timişoara împreună cu biblioteca tehnică, se ocupă de larga popularizare a cărţii tehnice.

Deşi uzina noastră este relativ tînără, biblioteca dispune deja de un fond de circa 8 600 volume. De asemenea, ea are abonamente la 60 de reviste şi ziare de specialitate romîneşti şi străine. Această bogăţie stă la dispoziţia tuturor muncitorilor şi pentru cunoaşterea ei se folosesc numeroase căi.

Periodic se trimit în secţii — ţinîndu-se seama de profilul lor — diverse reviste, broşuri, cărţi de specialitate pentru a fi consultate. În fiecare secţie la panourile intitulate „Ce să citim" se afişează titlurile ultimelor cărţi apărute. Aşa, de pildă, la panoul din secţia lăcătuşerie se află în prezent afişate „*Cartea lăcătuşului*", „*Lăcătuşeria şi baza tehnologiei metalelor*", „*Manualul lăcătuşului montator*". Ar fi şi mai folositor dacă alături de titlu s-ar face şi un scurt rezumat al conţinutului pentru ca tinerii să cunoască ce probleme interesante vor găsi în cărţile respective.

Din păcate, unele organizaţii U.T.M. din secţii şi sectoare, se mulţumesc doar cu aceste forme, folosite la nivelul uzinei, şi nu manifestă suficientă iniţiativă în popularizarea cărţii tehnice printre tineri, pentru mobilizarea acestora la studierea şi folosirea lor. Că lucrurile stau aşa ne-o dovedeşte şi următorul fapt: biblioteca tehnică numără în prezent peste 360 de tineri cititori. Or, în uzină muncesc peste 1 000 de tineri. E doar un exemplu.

Pentru îndreptarea situaţiei comitetul U.T.M., cabinetul tehnic ar trebui să folosească mai mult concursurile, recenziile, expunerile făcute de ingineri şi tehnicieni asupra unor cărţi de mare actualitate etc. Apoi, pe lîngă bibliotecă ar trebui antrenat un activ format din tineri ingineri şi tehnicieni în a cărui sarcină să intre întocmirea unor liste bibliografice pe profesii precum şi găsirea altor forme potrivite şi eficace de popularizare a cărţii tehnice.

Profilul uzinei şi perspectivele sale de dezvoltare cer din partea fiecărui muncitor un larg orizont profesional. Cartea tehnică cunoscută şi folosită de masa largă a muncitorilor poate să aducă o contribuţie mai mare la ridicarea calificării sale profesionale.

PETRE FANIŢA
lăcătuş

FANY MANOS,
funcţionară

VASILE STOICA,
tehnician

Noi sate electrificate în Dobrogea

În 16 sate din regiunea Dobrogea, printre care Dropia, Haţeg şi Cucuruz, s-a aprins anul acesta lumina electrică. Acum, 230 de sate din regiune, reprezentînd aproape 60 la sută din numărul lor total, au curent electric pentru uz producţie sau uz casnic. Electrificarea a fost extinsă în toate localităţile din raioanele Negru Vodă şi Medgidia şi în majoritatea celor din raioanele Adamclisi şi Hîrşova. Pînă la sfîrşitul anului vor mai fi racordate la reţeaua electrică încă 20 de sate.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej în Parlamentul Indoneziei

Stimate domnule preşedinte,

Stimaţi domni deputaţi ai parlamentului,

Luînd cuvîntul în faţa dv. încerc un sentiment de mare bucurie pentru cinstea ce ni s-a făcut de a ne adresa acestui înalt for reprezentativ al Indoneziei.

De mii şi mii de ani oamenii au tendinţa ca, indiferent de distanţele geografice care îi despart, de concepţiile lor despre lume şi viaţă, să se apropie şi să se cunoască, să facă schimb de experienţă şi de păreri, schimb de valori materiale şi spirituale. În veacul nostru, cînd omul a ajuns să cucerească Cosmosul, cînd mijloacele de transport şi comunicaţie au micşorat într-o atît de mare măsură distanţele geografice, această tendinţă firească se manifestă cu atît mai puternic atunci cînd există dorinţa şi bunăvoinţa de a strînge cît mai mult legăturile de prietenie în interesul comun al păcii şi colaborării rodnice între popoare.

Este un moment deosebit de plăcut pentru mine să pot de la această înaltă tribună să vă adresez dv., poporului indonezian, prietenului nostru bun, dr. Sukarno, un cald salut frăţesc şi cele mai bune urări din partea Consiliului de Stat, a Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, a guvernului şi poporului romîn. Poporului nostru îi este cunoscută istoria mult zbuciumată a patriei dv. Indonezia este o ţară frumoasă, cu o civilizaţie milenară, cu un popor harnic şi talentat, cu o vegetaţie deosebit de bogată şi variată, cu imense bogăţii naturale de tot felul. Îmi amintesc că într-una din convorbirile pe care le-am avut cu preşedintele Sukarno cu prilejul primei sale vizite în Romînia, cînd noi ne-am exprimat admiraţia pentru bogăţiile solului şi subsolului ţării dv., a căror valorificare poate face fericită şi îmbelşugată viaţa poporului indonezian, bunul Sukarno ne-a spus cu multă durere în suflet că tocmai aceste bogăţii au fost rîvnite de puterile colonialiste, care au cotropit şi jefuit Indonezia, că secole de-a rîndul poporul indonezian a trebuit să ducă o luptă grea, plină de sacrificii, împotriva colonialiştilor.

Puternicele răscoale din Jawa şi Sumatra în secolul trecut şi eroica rezistenţă a populaţiei din Bali şi Kalimantan împotriva invadatorilor olandezi, neînfricata mişcare de masă împotriva ocupaţiei japoneze din timpul celui de-al doilea război mondial, marele avînt al mişcării revoluţionare de eliberare naţională au înscris pagini nemuritoare în istoria poporului indonezian, în istoria luptei popoarelor pentru libertate naţională şi socială. Lupta dîrză dusă de forţele patriotice indoneziene, sprijinite de întregul popor, a fost încununată de o mare cucerire istorică, proclamarea Republicii Indonezia, stat suveran, care promovează o politică de înţelegere şi colaborare internaţională, o politică de pace. În felul acesta s-a eliberat de sub jugul colonial una din cele mai mari ţări din Asia şi din lume, ceea ce a constituit o puternică lovitură dată odiosului sistem colonial al imperialismului, condamnat de istorie să piară de pe faţa pămîntului.

Acum, poporul indonezian trăieşte un moment măreţ: realipirea Irianului de vest la Indonezia. După cum a spus preşedintele Sukarno, anul acesta reprezintă pentru dv. „tahun nemenangan" (un an al triumfului). Exprimăm cele mai cordiale felicitări poporului indonezian, adunării reprezentanţilor poporului, guvernului indonezian, preşedintelui Sukarno pentru această nouă şi importantă victorie.

Poporul romîn, care el însuşi a suferit timp de secole sub dominaţia străină şi a luptat pentru scuturarea jugului apăsător, pentru libertate şi independenţă, este în măsură să înţeleagă şi să preţuiască lupta dv. nobilă pentru realizarea năzuinţelor naţionale. De aici, sentimentul de solidaritate cu care lupta poporului indonezian a fost urmărită în ţara noastră, dorinţa poporului romîn de a strînge cît mai mult relaţiile de prietenie şi colaborare între statele şi popoarele noastre.

Noi urmărim cu un deosebit interes şi simpatie eforturile poporului indonezian, îndreptate spre lichidarea urmărilor jugului colonialist, spre consolidarea independenţei naţionale şi dezvoltarea economică, culturală a patriei. La noi, în Romînia, sînt apreciate preocupările şi realizările dv. în domeniul dezvoltării industriei, agriculturii, valorificării resurselor ţării, în domeniul medico-sanitar, al înfloririi culturii şi învăţămîntului public de toate gradele. Avem convingerea că, prin munca sa însufleţită, poporul indonezian va duce ţara mereu înainte pe calea prosperităţii.

Domnilor deputaţi,

Îngăduiţi-mi acum să vă înfăţişez unele din probleme-

(Continuare în pag. a IV-a

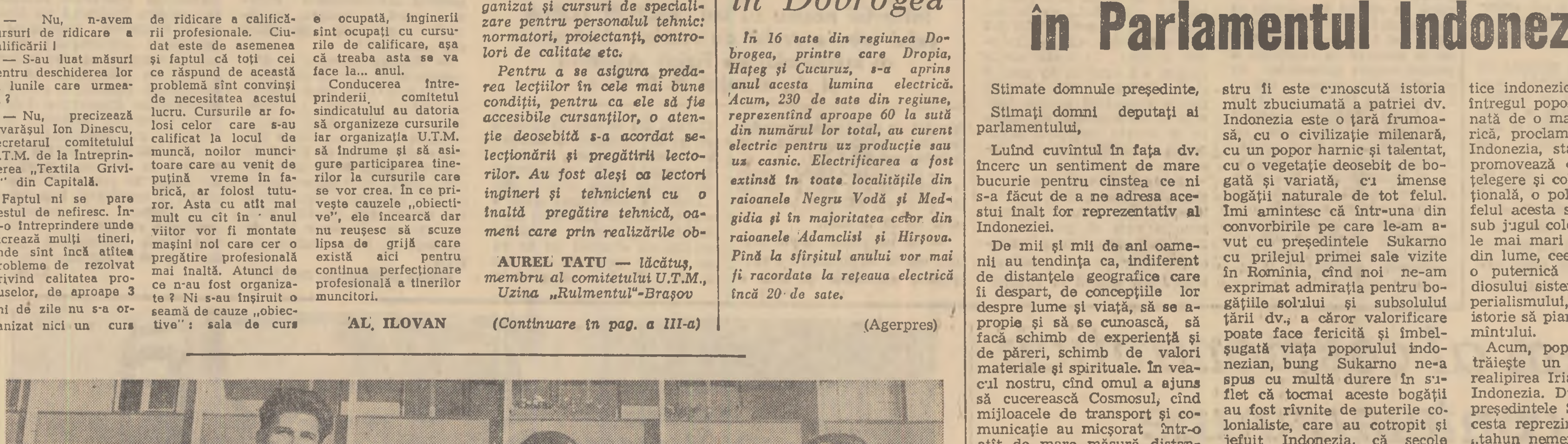

Cu aparatul fotografic printre studenţii Institutului pedagogic de 3 ani din Baia Mare.

La vecini, grîul a crescut mai mare

Două gospodării colective cu pămînturile lipite; le desparte doar un drum. Au acelaşi pămînt pe care soarele l-a încălzit la fel şi ploaia, destul de puţină cîtă a căzut l-a udat la fel. Totuşi, producţiile de grîu pe care le-au obţinut anul acesta sînt diferite. De pildă, colectiviştii din comuna Sălcioara, raionul Lehliu, au obţinut de pe o suprafaţă de 906 hectare o producţie medie de aproape 1 800 de kilograme de grîu la hectar, în timp ce vecinii lor, din comuna Horia, de pe 600 de hectare au recoltat în medie numai cîte 1 250 de kilograme de grîu la hectar. De unde provine această diferenţă de peste 500 de kilograme de grîu la fiecare hectar?

Pentru a asigura o producţie sporită de grîu, colectiviştii din Sălcioara, au acordat o mare atenţie tuturor lucrărilor privind această cultură. Ştiind că cele mai bune plante premergătoare grîului sînt leguminoasele, sfecla de zahăr, porumbul, au căutat să elibereze din vreme terenurile de aceste plante şi să execute lucrările de pregătire a solului în cele mai bune condiţii. Au făcut arături adînci de vară. Pînă la însămînţare, ogoarele au fost întreţinute, grăpate şi discuite, ca buruienile să nu consume inutil hrana pentru grîu. Pentru a spori fertilitatea pămîntului, a suprafeţelor mai sărace, au introdus sub brazdă cîte 25 de tone de bălegar pe fiecare hectar. Venind vremea însămînţării, ei şi-au pregătit totul ca această importantă lucrare să înceapă în timpul optim, adică la 20 septembrie. Pînă la această dată aveau pregătită şi tratată toată sămînţa necesară din soiuri de mare productivitate, încercate în anii trecuţi: Bezostaia, Skorospelka, B 301... La însămînţare s-a asigurat o densitate corespunzătoare: cîte 230 de kg de sămînţă la hectar. Însămînţarea s-a făcut corect, capetele tarlalelor fiind bine încheiate. Acesta e rodul muncii atente a tractoriştilor şi a colectiviştilor care au fost zilnic ajutaţi şi îndrumaţi de organizaţia de partid, de conducerea gospodăriei. La însămînţat s-a folosit grapa şi tăvălugul. Colectiviştii din Sălcioara au înţeles că în acest fel sămînţa se lipeşte mai bine de pămînt, cu toată suprafaţa, asigurînd încolţirea, răsădirea şi dezvoltarea uniformă a plantelor. După desprimăvărare s-au executat lucrări de întreţinere: grăpatul şi o lucrare cu sapa rotativă pentru spargerea crustei şi combaterea dăunătorilor. Pe loturile semincere (120 de ha) s-a executat şi plivitul. Cînd a apărut atacul zabrusului s-a procedat de urgenţă la izolarea suprafeţelor atacate şi prăfuirea lor cu produşi chimici. După o muncă însufleţită, atentă, grijulie, au urmat zilele secerişului: recoltatul s-a făcut la timp, şi fără pierderi cînd grîul era în faza de coacere în pîrgă.

Colectiviştii din Horia, avînd exact aceleaşi condiţii de sol, de climă — aceleaşi mijloace mecanice — au obţinut anul acesta o producţie de grîu, după cum am văzut, mult mai mică. Care sînt cauzele? Ei n-au folosit toate posibilităţile pentru a preîntîmpina neajunsurile determinate de lipsa ploilor, prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare. În primul rînd ei n-au ales solul cu cele mai bune plante premergătoare. Au însămînţat o suprafaţă mare după grîu, şi prea puţin după leguminoase, sfeclă, porumb. N-au avut la dispoziţie teren după porumb întrucît au întîrziat prea mult cu recoltarea acestei plante. Au ştiut că miriştile necesită îngrăşăminte. Totuşi acest lucru nu s-a făcut, deşi gunoi de grajd exista în gospodărie. Însămînţatul a început de-abia după 1 octombrie. Deci, o întîrziere care desigur şi-a spus cuvîntul şi ea în slaba producţie din acest an. Întîrziind cu recoltatul s-a întîrziat şi cu a-

VASILE CĂBULEA

(Continuare în pag. a III-a)

NOU

Anvelope cu care se pot parcurge 250 000 km.

Fabrica de anvelope din Iaroslavl (U.R.S.S.) pregătește fabricarea în serie a unor anvelope de construcție principial nouă, cu așezarea radicală a firelor de cord în carcasă și cu strat protector amovibil. În cursul încercărilor, un autocamion „GAZ-51", dotat cu asemenea anvelope, care au primit marca „R.S.", a parcurs 256 000 km.

Primul lot de anvelope „RS" a fost folosit în primăvara anului 1960 pe drumuri din Ucraina și R.S.F.S.R., Caucaz și Crimeea, Estonia, Bielorusia, R.S.S. Moldovenească.

FONOCARDIOGRAF

După cum anunță publicațiile de specialitate, a fost elaborată o procedură de diagnosticare pentru descoperirea diverselor boli de inimă. Procedura a căpătat denumirea de fonocardiografie.

În fonocardiograful creat pentru diagnosticarea bolilor de inimă, există un dispozitiv de înregistrare cu bandă, cu două canale, care înregistrează sunetele emise de inimă și simultan arată caracterul lor pe un ecran. Aparatul execută și electrocardiograma.

În esofag se introduce pe cale bucală un stetoscop miniatural. Aflîndu-se nemijlocit după inimă, stetoscopul poate transmite acele sunete ale inimii care nu se aud deobicei cu un stetoscop, fiind împiedicate de țesuturile corpului.

Vedere parțială a uriașului radiotelescop al Observatorului Astronomic al Institutului de radiofizică și electronică din cadrul Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainene.

Foto: TASS-MOSCOVA

NOU

45 de conducte pe oră

La Uzina metalurgică „Svobodnii Sokol" din Lipețk (U.R.S.S.), se pun la punct două instalații unice pentru turnarea conductelor de apă din fontă cu lungimea de 6 m și cu diametrul de 200—300 mm. Capacitatea proiectată a fiecărei instalații ajunge la 45 de conducte pe oră. Instalațiile au fost proiectate de „Ghipromez" și construite de Uzina din Novosibirsk „Siblitmaș".

Aluminiul taie sticla

Specialiștii sovietici au obținut cu ajutorul ultrasunetelor un aliaj dur de aluminiu care poate tăia cu ușurință sticla.

Aliajul se obține în felul următor: în cuptorul cu aluminiu topit se introduce un dispozitiv special, numit ghid de unde, care emite energia ultrasonoră; în același timp în metalul lichid se introduce un prat obținut din particule foarte dure. Sub acțiunea ultrasunetelor, care nu durează mult timp, particulele se împrăștie uniform în întregul metal, formînd astfel aliajul neobișnuit.

Folosirea ultrasunetelor în metalurgie va face posibilă obținerea unor materiale cu proprietăți fizice și chimice noi. Specialiștii sovietici au reușit să obțină aliaje monolite din metale și nemetale care nu pot fi combinate prin metode obișnuite. Ei au elaborat o metodă originală de obținere a acestor materiale artificiale care își vor găsi o largă aplicare în diferite ramuri economice.

ȘTIINȚĂ

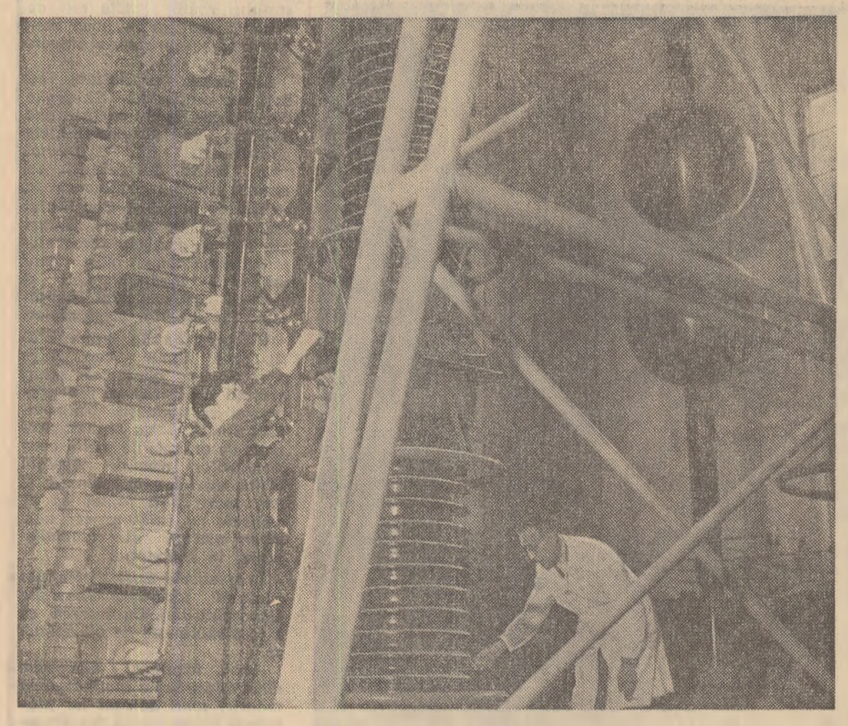

La Institutul de cercetări electrotehnice din Capitală.

Foto: AGERPRES

Hidrocentrale care folosesc energia mareelor

În U.R.S.S. va începe construirea primei hidrocentrale experimentale cu energie de maree. Ea va fi construită de colectivul oficiului „Kovdaghestroi" în strîmtoarea golfului Kislaia din Marea Barenț.

La centrala din golful Kislaia vor fi montate generatoare orizontale închise în mantale-capsule aerodinamice. Avantajul lor constă în aceea că au gabarite mici. Prin urmare, se vor reduce și dimensiunile sălii mașinilor.

Mai întîi va fi instalat un generator experimental de 400 kW, iar apoi, după o verificare minuțioasă a funcționării lui, va fi montat un al doilea generator de aceeași putere.

Se prevede ca lucrările de construcție a hidrocentralei cu energie de maree să fie încheiate în decurs de doi ani.

După ce strîmtoarea golfului Kislaia va fi zăgăzuită de clădirea hidrocentralei, acest golf se va transforma într-un rezervor de presiune. În orele de flux, apa din mare va pătrunde în rezervor prin turbina în funcțiune. În timpul refluxului, curenții de apă vor pătrunde în turbină din rezervorul de presiune și atunci generatorul va funcționa în sens invers.

Alte hidrocentrale cu energie de maree urmează să fie construite în golful Lumbovski din Marea Albă, în deltele fluviilor Mezen și Kuloi. Acolo înălțimea refluxului atinge 9 m.

Puterea hidrocentralei din golful Lumbovski a fost stabilită la 320 000 kWh.

Hidrocentralele cu energie de maree vor deschide o nouă pagină în istoria dezvoltării energeticii, vor permite electrificarea celor mai îndepărtate colțuri ale țării.

Răcirea cu ceață a sculelor așchietoare

Răcirea cu diferite lichide a sculelor așchietoare implică o serie de neajunsuri.

La Uzina de mașini-unelte „Kirov" din Tbilisi s-a experimentat o instalație care răcește sculele cu lichid pulverizat — cu ceață.

Această metodă, propusă de inginerul G. Pokrovski, s-a încercat cu succes la Tbilisi, pe mașinile de frezat. A crescut durabilitatea frezei și s-a evitat murdărirea locului de lucru.

Răcirea sculelor cu ceață va fi folosită la Uzina „Kirov" și la mașina de prelucrat roți dințate și la alte mașini-unelte. În primul rînd s-a hotărît folosirea ceții acolo unde răcirea sculei se face în prezent cu ulei special.

Toți oamenii trebuie să învețe matematica?

de acad. prof. **Miron Nicolescu**

De ce trebuie să acordăm o atenție deosebită însușirii matematicii? Un răspuns complet motivat nu se poate da, desigur, în cadrul unui articol de ziar. Dar o idee generală asupra rolului pe care matematica îl joacă astăzi în cercetarea științifică și tehnică modernă poate fi prezentată, iar din prezentarea făcută cititorul va trage singur concluzia sa asupra necesității însușirii de către fiecare tînăr a matematicii, cu același grad de importanță ca învățămîntul limbii materne.

Din prima zi de școală, copilul învață, paralel cu alfabetul, numerele naturale și operațiile elementare cu acestea. Mai tîrziu, aceste cunoștințe de matematică se îmbogățesc cu unele elemente de geometrie. Acest lucru nu se face de azi, ci de multă vreme.

Dar pentru un tînăr al zilelor noastre, acest bagaj matematic este departe de a fi suficient. De aceea, învățămîntul matematic în școala medie este îmbogățit cu calculul algebric, cu elemente de geometrie analitică, cu elemente de analiză matematică (calcul diferențial și integral).

Cercurile pedagogice pun în prezent cu deosebită atenție problema modernizării matematicii, a sistemului de predare. Această atenție deosebită pe care pedagogii o acordă învățămîntului matematicii este provocată de dezvoltarea cu caracter revoluționar a matematicii în ultimele 6—7 decenii, de procesele rapide de abstractizări suprapuse care s-au operat în interiorul acestei științe, avînd ca urmare crearea de scheme și structuri extrem de largi, de cuprinzătoare. Unele din aceste scheme au apărut ca un rezultat necesar al unui proces intern de dezvoltare a matematicii. Dar foarte multe altele au fost create sub imboldul dezvoltării paralele și tot atît de vertiginoase ale altor ramuri ale științei: fizica (în primul rînd!) chimia, biologia. Într-adevăr, aceste științe (și altele) au ajuns la o stare de dezvoltare la care o formulare precisă, în termeni matematici, a teoriilor respective, a devenit necesară. De foarte multe ori s-au ivit situații și continuă să se ivească și astăzi, în care cadrul existent pînă atunci al matematicii nu era capabil să cuprindă fenomenul fizic. Acest lucru a determinat de-a lungul anilor crearea de capitole noi ale matematicii: teoria ecuațiilor cu derivate parțiale, teoria mulțimilor, calculul simbolic (operațional), spațiile lui Hilbert etc.

În zilele noastre asistăm la un fenomen unic: invadarea teritoriului matematicii de către noi și noi ramuri ale cunoștinței umane: biologia, economia, lingvistica...

Din această amixtiune au luat naștere discipline științifice noi: biologia matematică, economia matematică, lingvistica matematică... Prin impulsul dat de aceste noi discipline, sîntem în drept să ne așteptăm la ecloziunea unor noi construcții matematice.

Am lăsat, în mod special, la urmă cazul tehnicii. Tehnica clasică utiliza matematica clasică. Dezvoltarea uriașă a tehnicii nu s-a putut face fără o dezvoltare paralelă a altor ramuri ca: metalurgia, fizica, chimia, matematica, ș. a.

Mai există în sfîrșit, mașinile de calcul, automatizarea industriei, cibernetica, care au determinat dezvoltarea algebrei abstracte, a logicii matematice, a teoriei informației, a calculului probabilităților, a statisticii matematice. După cum se vede din enumerarea de mai sus, foarte puține activități umane rămîn complet străine de orice formă a gîndirii sau a tehnicii matematice. Dar chiar un om avînd o altfel de activitate are datoria să fie înarmat cu mijloacele necesare pentru a înțelege lumea în care trăiește. Pentru un contemporan al lui Montaigne, sau chiar al lui Goethe, acest scop esențial al educației nu cerea însușirea unei culturi matematice. Astăzi, însă, trebuie ca această cultură matematică să facă parte din bagajul cultural al oricărui cetățean, să fie suficient de vastă și să fie puternic consolidată.

Iată de ce, tineri cititori, trebuie să învățați matematică, indiferent de ramura de activitate în care vă veți încadra mai tîrziu. Și — așa cum se întîmplă și cu alte activități — cu cît veți începe mai devreme și mai serios, cu atît va fi mai bine.

Aplicații ale mașinilor electronice de calcul

Interviul nostru cu ing. VICTOR TOMA, șeful laboratorului de mașini electronice al Institutului de Fizică Atomică al Academiei R. P. R.

Mașinile electronice de calcul, una din cele mai revelatoare realizări ale secolului nostru, găsesc aplicații din ce în ce mai largi nu numai în știință sau tehnică, dar în ultimul timp și în rezolvarea unor importante probleme economice. V-am ruga să ne spuneți care au fost preocupările colectivului laboratorului de mașini electronice al Institutului de Fizică Atomică în cei 5 ani care au trecut de la punerea în funcțiune a primei mașini electronice de calcul de tip numeric CIFA-1, construită în țara noastră?

— Pentru colectivul nostru prima mașină electronică de calcul CIFA-1, a jucat un important rol de școală, întrucît ea a demonstrat, atît constructorilor cît și matematicienilor care au elaborat programele de efectuare automată a primelor calcule ce este un calculator electronic, care sînt problemele exploatării și întreținerii unei astfel de mașini, și mai ales, ce trebuie făcut pentru continua perfecționare a ei. Totodată CIFA-1 a servit la rezolvarea primelor probleme de interes științific și a atras unele instituții și întreprinderi din țara noastră, preocupate să-și rezolve rapid o serie de probleme importante de calcul.

După darea în exploatare a mașinii CIFA-1, au urmat CIFA-2 în anul 1959, CIFA-3 în anul 1961 și CIFA-4 în anul acesta. La toate aceste mașini s-a urmărit în primul rînd, realizarea unui obiectiv foarte important pentru tehnica calculatoarelor electronice și anume creșterea siguranței și a vitezei de funcționare.

Aceste rezultate au fost obținute în primul rînd, prin alegerea unor soluții de construcție care să permită o stabilitate funcțională maximă, chiar și în condițiile schimbării valorii de funcționare a dispozitivelor care intră în componența calculatoarelor electronice. Astfel, am obținut ca mașinile noastre să funcționeze chiar și în condițiile în care tuburile electronice ating mai puțin de 20 la sută din valoarea lor de funcționare.

— Datorită acestor perfecționări cu cît a crescut randamentul mașinilor construite în laboratorul I.F.A.?

— Dacă la CIFA-1 acest randament era numai de 20 la sută, cel atins de CIFA-4 este de 95 la sută.

— Ce ne puteți spune despre viteza de efectuare a operațiilor aritmetice pe care o au mașinile construite pînă acum?

— Calculatoarele noastre electronice ne permit să se efectueze aproximativ 100 000 de operații aritmetice pe oră, ceea ce corespunde muncii prestate de un calculator timp de 3-4 luni.

Încă de la construirea lui CIFA-1 am început să primim cereri de efectuare a calculelor necesare unor institute de cercetări și întreprinderilor industriale. Dacă în anul 1957 CIFA-1 a funcționat doar 4 ore, în vederea rezolvării unor astfel de probleme, celelalte mașini au efectuat an de an un număr sporit de ore de calcul. Credem că pînă la sfîrșitul anului timpul efectiv de muncă al calculatoarelor noastre va ajunge la 3 600—4 000 ore. În cei 5 ani de funcționare, mai exact pînă la 1 septembrie a.c., calculatoarele noastre au efectuat în total 7 000 de ore de calcul, adică aproximativ 700 000 000 de operații aritmetice.

— Cine folosește pînă în prezent calculatoarele dumneavoastră în vederea rezolvării problemelor științifice sau practice?

— Mașinile noastre au fost construite în primul rînd pentru a face față unor calcule de interes științific. Azi însă, timpul efectiv folosit pentru rezolvarea unor probleme din afara Institutului de Fizică Atomică a atins 80 la sută din total, astfel încît putem spune că prin activitatea laboratorului nostru am devenit utili unui număr de peste 50 de instituții și întreprinderi din țară.

Dintre problemele mai interesante care au fost rezolvate putem menționa proiectarea discurilor de turbine la rezistență și vibrații cerută de Combinatul Metalurgic din Reșița; formarea garniturilor de vagoane goale pe rețeaua C.F.R., prin aplicarea metodelor de programare liniară, ceea ce duce la obținerea unor importante economii; studiul stabilității sistemelor energetice pentru Institutul de Studii și Proiectări Energetice; calcularea conținutului în substanțe nutritive al meniurilor servite de întreprinderile de alimentație publică, la cererea Ministerului Comerțului Interior; calcularea bazinelor hidrologice ale Someșului, Crișului și Siretului, pentru Comitetul de Stat al Apelor și Institutul de proiectări, amenajări și construcții hidrotehnice, precum și numeroase probleme științifice în domeniul fizicii, astronomiei, geodeziei și chiar matematicii.

T. R.

Nou oțel rapid

Oamenii de știință sovietici au propus o nouă varietate de oțel rapid de scule, care se caracterizează printr-o mare rezistență.

Oțelurile de scule cunoscute sînt fragile și sensibile la supraîncălzire. Oțelul elaborat de colaboratori ai Institutului de mașini-unelte și scule are o compoziție mai adecvată. La acest oțel o parte din wolfram este înlocuită prin molibden și s-au adăugat procente mici de nichel și titan. Aceasta a sporit mult rezistența oțelului.

Sculele prototip executate din acest oțel prezintă caracteristici superioare în comparație cu sculele executate din calitățile existente de oțeluri.

Forum al cosmonauticii contemporane

de ing. **D. St. Andreescu**
membru în Comisia de Astronautică a Academiei R.P.R.

Cel de-al XIII-lea Congres al Federației Internaționale de Astronautică a fost primul congres de acest fel care a cuprins o perioadă cosmonautică mai îndelungată — prima jumătate a întîiului deceniu al erei cosmice. Într-adevăr, lucrările Congresului s-au încheiat cu numai cîteva zile înaintea marii aniversări cosmonautice de la 4 octombrie, astfel încît se poate considera că înaltul forum științific de la Varna, a avut la dispoziție principalul fond cosmonautic — teoretic și experimental — dobîndit în intervalul 4 octombrie 1957—4 octombrie 1962.

Congresul s-a bucurat de participarea celui de al doilea cosmonaut sovietic — Gherman Titov. De altfel, cosmonautul sovietic și-a mărturisit în cadrul cuvîntării ținute la congres convingerea că la reuniunile de acest gen imediat următoare vor participa grupuri de cosmonauți care mai întîi vor forma o secție separată a Congresului, iar apoi se vor constitui într-o organizație internațională proprie.

Comunicarea cosmonautului sovietic s-a bucurat de altfel de o deosebită atenție în cadrul congresului. Trecînd în revistă rezultatele obținute pînă în prezent de Uniunea Sovietică în domeniul pregătirii cosmonauților pentru zbor și al perfecționării navelor cosmice-sateliți, Gherman Titov a făcut o interesantă sistematizare a principalelor forme de pregătire teoretică, medico-biologică și fizică a cosmonauților sovietici.

Din expunerea lui Gherman Titov a reieșit cît se poate de limpede că știința socialistă are posibilități multiple de rezolvare a unor probleme cosmonautice foarte importante

La Congresul de la Varna

și de mare actualitate, ca aceea a efectuării unor zboruri cosmice de durată și a ieșirii navelor pilotate din spațiul periterestru spre Lună sau spre planetele vecine.

Subliniind faptul că asaltul asupra Cosmosului se desfășoară pe un front larg, acad. Leonid Sedov conducătorul delegației sovietice la actualul congres, a arătat într-o declarație făcută presei că frontul de cercetare cosmonautică s-a lărgit în mod considerabil ca urmare a sarcinilor științifice rezolvate cu ocazia lansărilor reușite de rachete, sateliți și nave cosmice sovietice.

O mare parte din referatele științifice (printre ele 18 referate sovietice) prezentate la congres au reflectat tocmai această îmbogățire a cosmonauticii.

Deși a fost constituită cu numai un an în urmă, comisia noastră de astronautică s-a prezentat la actualul congres cu un mare număr de lucrări apreciate de participanții la secțiunile în care au fost susținute.

Astfel, dintre delegații noștri care au prezentat lucrările la congres, au fost remarcați în mod deosebit conf. univ. ing. I. Pascaru („Stabilitatea pe orbită a unui satelit artificial în atmosfera superioară"), conf. M. Niță („Asupra posibilității de realizare a unei nave orbitale staționare deasupra unui punct nesituat pe ecuatorul terestru"), M. Carapancea Popescu, M. Ștefan („Tulburările vizuale și consecințele lor asupra organismului în condițiile perceperii la dispozitivul radar"), G. Arsenescu, S. Schiau și A. Ionescu („Studiu asupra adaptării aparatului cardio-vascular la aviatori în diferite condiții de zbor") ș.a.

Recentul Congres Internațional de Astronautică poate fi socotit, prin rezultatele obținute, un important eveniment științific. Acum, la capătul primei jumătăți a întîiului deceniu al erei cosmice, el reprezintă un nou pas spre statornicirea unor relații de colaborare strînsă între oamenii de știință pentru înfăptuirea unui grandios program cosmonautic.

Invenția șoferului Grigoriv Hohlov — automobilul amfibie.

Foto: TASS-MOSCOVA

Răspundem la întrebările cititorilor

CONSTANTIN IONESCU — Craiova.

Te interesează cîteva amănunte despre felul în care ar funcționa „motorul similar unui mușchi viu" despre care ai auzit cîte ceva. Iată ultimele noutăți:

Savantul sovietic Gleb Frank, membru corespondent al Academiei de științe a U.R.S.S., consideră că dacă va fi dezlegată definitiv taina transformării energiei în mușchi, se va putea realiza un transformator nemijlocit al energiei chimice în energie mecanică după modul de funcționare a unui mușchi viu.

Un astfel de transformator va prezenta un randament remarcabil (în mușchi randamentul este de 50—60 la sută) nemaifiind nevoie nici de temperaturi înalte și nici de presiune.

Savantul sovietic presupune că în aceste transformatoare se vor putea folosi materiale absolut noi — compuși proteinici. Prin analogie cu mușchiul, în numeroase cazuri va deveni posibil să se renunțe la mișcările giratorii care stau la baza tuturor motoarelor actuale — și să se treacă la contracția directă.

Cercetătorii sovietici în încercările lor de a dezlega modificările moleculare ce au loc într-un mușchi viu în timpul contracției au descoperit în el radicali liberi (fragmente active de molecule).

Savanții au formulat o ipoteză despre rolul esențial al acestor radicali liberi în transformarea energiei chimice în energie mecanică. Ei au stabilit că radicalii liberi apar în mușchi în timpul reacției dintre proteine și acidul adenozindifosforic, în contul căruia se realizează toate mișcările din organismul viu. Existența lor a fost descoperită prin metoda rezonanței paramagnetice.

Gleb Frank a declarat că în momentul de față se elucidează condițiile precise în cadrul cărora se formează radicalii liberi.

GH. OPRIU — Hunedoara.

Vrei să afi cum sînt aplicați radioizotopii în industria cocsochimică? După cum sîntem informați, la uzina cocsochimică „Gliwice" din R.P. Polonă a început să se folosească cobaltul —60 și contoarele Geiger—Muller ca mijloc pentru sincronizarea funcționării principalelor agregate cocsochimice.

Noua aparatură poloneză pentru automatizarea procesului de cocsificare a stîrnit un mare interes în numeroase țări. Principalele sale avantaje sînt: înalta siguranță în funcționare, preț de cost redus și deservire simplă.

STAN OANA — Cluj.

Problema pe care o ridici este într-adevăr una din cele mai pasionante chestiuni ce stau în prezent în fața oamenilor de știință. Nu încape nici o îndoială că în Univers și mai ales în Galaxia noastră trebuie să existe numeroase planete locuite de ființe... Totuși această afirmație incontestabilă, se bazează în prezent doar pe considerații cu caracter general și va trebui să fie confirmată prin cercetarea condițiilor reale care există pe corpurile cosmice accesibile studierii cu mijloacele actuale ale științei.

Savanții continuă să studieze cu multă atenție această chestiune. Dacă vrei să cunoști o seamă de amănunte în legătură cu această problemă îți propunem să citești o interesantă lucrare apărută recent în Editura Științifică „Viața în Univers" a academicienilor A. I. Oparin și V. G. Fesenkov. Lucrarea aceasta reprezintă o încercare de a da un răspuns pe baza celor mai noi realizări ale științelor contemporane, la problema răspîndirii vieții în Univers.

ILIE TĂNASE — Baia Mare.

Nu trebuie să te căznești să găsești un curs universitar dacă vrei să cunoști istoria biologiei.

În Editura Tineretului a apărut anul acesta interesanta carte a biologului sovietic Plavinscikov „Homunculus" care este tocmai o serie de schițe din istoria biologiei, ce redau într-un limbaj larg accesibil cele mai importante momente din evoluția acestei științe.

Pentru început, ajutorul numărătoarei este necesar.

TELEGRAMĂ

Excelenţei sale
Domnului
MOHAMMED AHMED BEN BELLA
prim-ministru al guvernului Republicii Democrate Populare Algeriene

Alger

Cu prilejul proclamării Republicii Democrate Populare Algeriene, precum şi al alegerii dv. în înalta funcţie de preşedinte al primului guvern al Republicii Democrate Populare Algeriene, am deosebita plăcere ca în numele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, al poporului romîn şi al meu personal, să vă transmit dv., guvernului şi întregului popor algerian cele mai sincere şi calde felicitări.

Poporul romîn nutreşte un puternic sentiment de stimă şi solidaritate faţă de eroicul popor algerian izvorît din înalta apreciere ce o acordă luptei sale îndelungate şi pline de sacrificii pentru eliberarea de sub dominaţia străină, pentru înfăptuirea aspiraţiilor sale spre libertate, pace şi progres.

Vă adresez, din toată inima, sincere urări de succes, dv. şi întregului popor algerian, în lupta pentru consolidarea independenţei naţionale, pentru prosperitatea Algeriei libere şi îmi exprim convingerea că relaţiile de prietenie existente între ţările noastre se vor dezvolta multilateral spre binele ambelor noastre popoare şi al cauzei păcii în întreaga lume.

ION GHEORGHE MAURER
preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

Toţi tinerii din uzină învaţă

(Urmare din pag. I)

ţinute în producţie, prin atenţia pe care o acordă zi de zi răspîndirii cunoştinţelor tehnice se bucură de prestigiu.

De asemenea, un accent deosebit s-a pus pe metodica predării. Astfel s-a avut grijă ca fiecare lecţie să fie cît mai atractivă şi în special să fie legată de problemele producţiei, să fie însoţită de un bogat material didactic. Unul din numeroasele exemple pe care le putem cita este cel de la cursul de ridicarea calificării pentru mecanici. O vreme mecanicii întîmpinau greutăţi la operaţia de repararea batiurilor la maşinile-unelte. Lectorii, inginerii Gheorghe Moaşa şi Daroltzi Cornel au completat expunerea teoretică cu demonstraţii practice în cadrul cărora au explicat mecanicilor cum poate fi executată corect operaţia respectivă. De atunci, toţi mecanicii reuşesc să execute această operaţie.

Pentru a sprijini tinerii muncitori în aprofundarea cunoştinţelor căpătate la învăţămîntul profesional, comitetul U.T.M. al uzinei a mobilizat pe secţii un număr de tineri ingineri şi tehnicieni care în mod regulat au dat consultaţii, i-au ajutat pe tineri să înţeleagă mai bine literatura tehnică studiată.

În atenţia comitetului U.T.M. a stat în mod permanent grija pentru a asigura o frecvenţă regulată a tinerilor la cursuri. Pe această linie s-au luat o seamă de măsuri, s-a discutat în adunări generale, ingineri şi maiştri au vorbit despre necesitatea ridicării calificării, membrii comitetului U.T.M. au discutat de fiecare dată cu cursanţii care lipseau. Au fost tineri care ne-au sesizat că unele lecţii sînt greoaie şi nu le înţeleg. În acest caz am discutat cu lectorii respectivi care au ţinut seama de observaţiile tinerilor. Atunci cînd s-a constatat că unii cursanţi lipsesc datorită unui scăzut simţ de răspundere, aceştia au fost puşi în discuţia utemiştilor. Şi posturile utemiste de control au urmărit îndeaproape felul cum se desfăşoară anul de învăţămînt profesional, au criticat neajunsurile, au popularizat fruntaşii. Aş vrea să subliniez că prin toate formele muncii politice folosite ne-am orientat să demonstrăm tinerilor de ce este necesar să înveţe continuu, să le trezim interesul pentru literatura tehnică.

Ne-au rămas încă multe lucruri de făcut. Uzina noastră este în continuă dezvoltare. Avem utilaje şi maşini automatizate. Trebuie să realizăm produse la nivel calitativ mereu mai superior. Este deci necesar ca fiecare tînăr să înveţe să se perfecţioneze. Aceasta este şi dorinţa sinceră a fiecăruia dintre noi. În curînd se vor deschide noi cursuri. Vom selecţiona cu grijă cursanţii, vom ajuta ca programele analitice să fie mai cuprinzătoare şi bineînţeles vom urmări ca toţi cei înscrişi să le frecventeze.

La vecini, grîul a crescut mai mare

(Urmare din pag. I)

răturile. Acestea au fost bolovănoase. Se ştie la ce duce asta: la neasigurarea unei densităţi uniforme, din cauză că boabele au rămas pe suprafaţa bolovanilor de pămînt şi au pierit în timpul gerurilor din iarnă. Ca sămînţă au folosit pe lîngă soiuri productive recomandate ca: Skorospelka, Wichita şi un soi local, de slabă productivitate. Aceasta, cu toate că aveau aceleaşi posibilităţi să procure o sămînţă bună ca şi colectiviştii din Sălcioara. În primăvară, deşi s-au luat măsuri pentru executarea unor lucrări de întreţinere de calitate, totuşi lucrurile nu s-au mai putut îndrepta. Agrotehnica nu se aplică parţial.

Colectiviştii din Horia, ca şi vecinii lor din Sălcioara, învăţînd din experienţa acestui an, sînt hotărîţi să obţină, în viitorul an, producţii de grîu mult mai mari. Toată atenţia lor în aceste zile este îndreptată spre lucrările agricole legate de această importantă cultură. Şi, unii şi alţii au întreaga suprafaţă de teren destinată grîului eliberată de culturile de toamnă şi în mare parte au arat şi pregătit terenul însămînţînd pînă acum mai bine de un sfert din suprafaţa planificată. Din timp şi-au pregătit toată sămînţa din soiuri de înaltă productivitate. Şi unii şi alţii aplică acelaşi complex de reguli agrotehnice. Munca este temeinic organizată, însămînţările se desfăşoară într-un ritm susţinut. Deocamdată vecinii, în ce priveşte actuala campanie, ritmul şi nivelul la care se fac lucrările, sînt egali. Oamenii s-au convins din propria lor experienţă de necesitatea aplicării unei agrotehnici corespunzătoare: ea hotărăşte belşugul.

Sarcina principală a O.N.U. – apărarea şi consolidarea păcii

NEW YORK 4 (Agerpres). — În şedinţa din după-amiaza zilei de 3 octombrie a Adunării Generale a O.N.U. au continuat dezbaterile generale.

Delegatul Tailandei a încercat să justifice acţiunile agresive ale trupelor tailandeze împotriva Cambodgiei şi a negat că guvernul său caută să acapareze teritoriile unor ţări vecine.

Ministrul afacerilor externe al Tunisiei, Mongi Slim, a amintit că guvernul său duce cu consecvenţă o politică de neaderare la blocurile militare.

A luat apoi cuvîntul **Mircea Maliţa**, adjunct al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Romîne.

Ordinea de zi a sesiunii a XVII-a — a spus delegatul romîn — cuprinde probleme de mare importanţă pentru viaţa internaţională. Oricare ar fi însă aceste probleme, ele sînt legate, toate, de problema fundamentală a zilelor noastre — salvgardarea şi consolidarea păcii, care constituie sarcina principală şi însăşi raţiunea de existenţă a O.N.U.

Omenirea a ajuns la un punct de răscruce. Progresul gîndirii, ştiinţei şi tehnicii a dezvăluit cele mai nobile şi generoase perspective pentru viaţa omului şi a pus la îndemîna sa mijloacele de a le înfăptui în decursul prezentei generaţii.

Pe de altă parte, în timp ce necesităţi urgente ale dezvoltării economice şi sociale îşi aşteaptă rezolvarea în regiuni întinse ale globului, cea mai mare şi mai importantă parte a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii este întrebuinţată astăzi pentru crearea unor mijloace de distrugere, a căror continuă acumulare şi perfecţionare ameninţă omenirea cu o catastrofă de proporţii incalculabile.

Reafirmăm convingerea noastră fermă că există posibilitatea de a preveni o asemenea catastrofă şi de a asigura omenirii pacea, libertatea şi prosperitatea.

Pentru aceasta este însă nevoie de toate resursele raţiunii, hotărîrii şi curajului nostru. Este nevoie să se înţeleagă cauza fundamentală a primejdiei care ne ameninţă. Ea rezidă în politica de forţă prin care cercurile imperialiste caută să-şi restabilească sau să-şi menţină privilegiile şi dominaţia asupra altor popoare. Această politică stă la originea cursei înarmărilor, se împotriveşte eliberării popoarelor de sub jugul colonial, împiedică folosirea resurselor materiale şi umane în scopul îmbunătăţirii vieţii oamenilor, menţine lumea într-o situaţie de securitate precară care poate să se rupă de la un moment la altul.

O expresie concentrată a acestei politici este atitudinea Statelor Unite faţă de Cuba. Acţiunile agresive, provocările organizate de S.U.A. împotriva Cubei constituie o imixtiune în treburile interne ale unui stat liber şi suveran, o încercare de a răpi prin forţă dreptul inalienabil al poporului cuban de a-şi construi viaţa în conformitate cu năzuinţele şi interesele sale naţionale.

După ce a reafirmat deplina solidaritate a poporului romîn şi guvernului romîn cu eroicul popor cuban şi guvernul cuban, care îşi apără cuceririle sale revoluţionare, Mircea Maliţa a spus: **Organizaţia Naţiunilor Unite are datoria să-şi exercite întreaga sa autoritate în sprijinul Cubei, împotriva încercărilor de a înlocui legalitatea internaţională şi principiile Cartei cu legea forţei.**

În continuarea discursului său, delegatul romîn, referindu-se la pericolul pe care îl reprezintă pentru pacea Europei şi a lumii întregi menţinerea rămăşiţelor celui de-al doilea război mondial şi lipsa unui tratat de pace cu Germania, a subliniat că „Seriozitatea acestei situaţii este ilustrată de transformarea Berlinului occidental, sub regimul de ocupaţie, într-un avanpost al N.A.T.O. pe teritoriul unei ţări socialiste, într-o bază de acţiuni ostile împotriva ţărilor socialiste. Cu cît această stare de lucruri se prelungeşte, pericolele devin tot mai mari. O dovedesc provocările recente împotriva R. D. Germane, amploarea crescîndă a revanşismului vest-german, intensificarea eforturilor pentru înzestrarea Bundeswehrului cu arme rachete şi nucleare, fie direct, fie sub acoperirea N.A.T.O.

Cuvîntarea reprezentantului R. P. Romîne în Adunarea Generală a O.N.U.

Poziţia Republicii Populare Romîne în această problemă a fost limpede expusă în repetate rînduri: **interesele securităţii europene reclamă în mod imperios încheierea Tratatului de pace german, care să consfinţească graniţele actuale ale Germaniei şi să asigure lichidarea regimului de ocupaţie în Berlinul occidental.** Această problemă vitală nu şi-a putut găsi încă rezolvarea datorită poziţiei negative a puterilor occidentale, care au respins toate propunerile constructive prezentate de ţările socialiste. Pentru a-şi justifica poziţia, guvernele occidentale denaturează sensul propunerilor ţărilor socialiste, pretinzînd că înfăptuirea lor ar crea o primejdie pentru pace. Or, tocmai lipsa Tratatului de pace cu Germania, refuzul de a recunoaşte actualele frontiere germane, de a respecta suveranitatea Republicii Democrate Germane constituie o încurajare a cercurilor militariste revanşarde din Republica Federală Germană şi reprezintă principala primejdie pentru pacea şi securitatea europeană.

O soluţie viabilă pentru reglementarea paşnică a problemelor privind Germania nu poate porni decît de la recunoaşterea unei realităţi incontestabile: Republica Democrată Germană există, se dezvoltă şi se întăreşte neîncetat, afirmîndu-se ca un factor activ al luptei pentru pace, securitate şi independenţă naţională. Recunoaşterea existenţei celor două state germane suverane şi primirea lor în O.N.U. ar însemna un pas important pentru destinderea în Europa şi în întreaga lume.

Dacă eforturile ţărilor socialiste de a reglementa această problemă vor întîmpina, în continuare, opoziţia puterilor apusene, Republica Populară Romînă va semna Tratatul de pace cu R. D. Germană, împreună cu celelalte ţări socialiste şi alte state care vor dori aceasta, cu toate consecinţele care decurg de aici.

După ce s-a referit la pericolul pe care-l reprezintă pentru pace acţiunile S.U.A. în Asia de sud-est şi Extremul Orient, Mircea Maliţa a arătat în cuvîntul său:

Guvernul romîn sprijină întru totul cererea Republicii Democrate Vietnam adresată preşedintelui şi membrilor Adunării Generale, ca aceştia să se folosească de prestigiul lor şi să determine guvernul S.U.A. să-şi respecte obligaţiile internaţionale în conformitate cu acordurile de la Geneva, privitoare la Vietnam. Interesele păcii şi securităţii în Extremul Orient, cer totodată să se pună capăt ocupaţiei militare a Coreei de sud şi să se asigure astfel condiţiile pentru reunificarea Coreei pe baze paşnice şi democratice.

Un alt factor de agravare a pericolului de război îl constituie propaganda în favoarea războiului nuclear preventiv ce se duce în unele ţări ale N.A.T.O., declaraţiile unor personalităţi, deţinînd funcţii de cea mai înaltă răspundere în aceste ţări, care cheamă la declanşarea primei lovituri nucleare. După părerea noastră, Adunarea Generală are datoria şi posibilitatea să aducă o contribuţie imediată la micşorarea primejdiei de război, la destinderea internaţională, prin condamnarea propagandei în favoarea războiului nuclear preventiv. **Proiectul de rezoluţie prezentat de delegaţia sovietică oferă o bază corespunzătoare pentru adoptarea unor măsuri eficace în această direcţie.**

Un loc important în intervenţia delegatului romîn l-a ocupat problema dezarmării generale şi totale. Făcînd o trecere în revistă a activităţii Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, Mircea Maliţa a spus între altele:

Faptul că după cinci luni de negocieri Comitetul celor 18 nu poate raporta Adunării Generale nici un rezultat concret, se datoreşte poziţiei neconstructive adoptate de puterile occidentale.

Republica Populară Romînă, care este membră a Comitetului celor 18, consideră, împreună cu celelalte ţări socialiste, că a interzice şi a distruge armele nucleare, a lua măsuri radicale pentru a pune capăt încă din prima etapă posibilităţii izbucnirii unui conflict nuclear constituie primul, cel mai urgent şi cel mai important obiectiv de atins în cadrul procesului de dezarmare generală şi totală. Acesta este, după părerea noastră, criteriul primordial de apreciere a eficienţei unui plan de dezarmare generală şi totală.

Caracteristica esenţială a proiectului sovietic de tratat cu privire la dezarmarea generală şi totală sub un strict control internaţional o constituie deplina lui concordanţă cu acest criteriu. În contrast cu propunerile sovietice, schiţa prezentată de Statele Unite şi sprijinită de celelalte delegaţii vestice nu rezolvă problema eliminării primejdiei războiului nuclear. Nu poate fi dovadă mai grăitoare în această privinţă decît refuzul de a accepta pînă şi interzicerea folosirii armelor nucleare.

Ţările socialiste au manifestat dorinţa permanentă de a negocia cu bună credinţă, de a veni în întîmpinarea puterilor apusene, de a examina cu atenţie orice propunere constructivă, indiferent de cine a fost făcută. În comitetul celor 18, delegaţiile socialiste şi delegaţiile celor 8 state neutre au depus eforturi perseverente pentru obţinerea unui acord. Delegaţiile occidentale au refuzat să negocieze pe baza propunerilor constructive prezentate conferinţei şi au pus condiţii tinzînd să le asigure avantaje militare unilaterale. O asemenea poziţie nu poate să promoveze ci, dimpotrivă, să împiedice realizarea unei înţelegeri. De o mare însemnătate pentru promovarea dezarmării generale şi totale ar fi adoptarea unor măsuri menite să favorizeze destinderea încordării internaţionale, să ducă la întărirea încrederii între state. **În această ordine de idei, Republica Populară Romînă acordă o importanţă deosebită creării de zone denuclearizate în Europa Centrală, în Balcani şi în nordul Europei, în Africa, America Latină şi în alte regiuni de pe glob. După cum a reieşit şi în cadrul actualei dezbateri generale această idee cîştigă teren necontenit.**

După ce a salutat propunerea Uniunii Sovietice privind „Programul economic al dezarmării" şi perspectivele realizării practice a acestuia, Mircea Maliţa a spus între altele: Normalizarea comerţului internaţional este o altă sarcină urgentă care se află în faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite. În acest domeniu important al relaţiilor dintre state se manifestă fenomene negative ca urmare a politicii discriminatorii promovate de anumite ţări. Aceste fenomene negative s-au accentuat odată cu apariţia grupărilor economice închise şi mai ales după constituirea Pieţei comune. În relaţiile sale economice cu alte state, Republica Populară Romînă porneşte de la principiul colaborării paşnice multilaterale, întemeiată pe respectarea strictă a intereselor tuturor popoarelor, pe egalitatea în drepturi între toate statele. **Republica Populară Romînă îşi dezvoltă comerţul exterior cu un număr tot mai mare de ţări, indiferent de sistemul lor social-politic. În prezent, ţara noastră efectuează schimburi comerciale cu peste 80 de state. Dezvoltarea sa economică caracterizată printr-un ritm ascendent, prin echilibru şi stabilitate, creează perspective pentru extinderea continuă a legăturilor sale comerciale. Pentru aşezarea comerţului mondial pe principiile colaborării fructuoase între state, guvernul romîn sprijină propunerea de a se convoca o conferinţă internaţională cu privire la problemele de comerţ şi se declară gata să participe la o asemenea conferinţă care să discute problema creării unei organizaţii comerciale internaţionale deschise tuturor ţărilor lumii, fără deosebire de sistem economic şi social.**

Ocupîndu-se în cuvîntarea sa de problema acordării independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale, Mircea Maliţa a spus: **Guvernul şi poporul romîn sprijină activ lupta dreaptă a popoarelor împotriva dominaţiei coloniale şi se bucură sincer de fiecare succes al mişcării de eliberare naţională.**

După ce a salutat în numele delegaţiei romîne primirea în cadrul O.N.U. a noilor state independente, Ruanda, Burundi, Jamaica şi Trinidad-Tobago, şi a felicitat glorîosul popor algerian pentru lupta sa eroică încununată cu dobîndirea independenţei naţionale, reprezentantul romîn a subliniat:

Nu poate fi însă ignorat faptul că la doi ani de la adoptarea Declaraţiei cu privire la lichidarea colonialismului, în lume se mai află încă sub dominaţia colonială peste 80 de teritorii. Puterile coloniale sabotează îndeplinirea prevederilor Declaraţiei căutînd să întîrzie prin toate mijloacele procesul lichidării acestui sistem condamnat de istorie. Este de datoria Adunării Generale să acţioneze energic pentru a asigura respectarea prevederilor Declaraţiei şi să ia măsuri concrete în scopul lichidării ultimelor rămăşiţe ale colonialismului.

În continuare Mircea Maliţa a spus: **Poporul romîn îşi consacră eforturile construcţiei paşnice, dezvoltării impetuoase a economiei naţionale, ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural. Exprimînd voinţa şi interesele fundamentale ale întregului popor, guvernul romîn promovează neabătut o politică externă de pace, militează cu fermitate pentru normalizarea vieţii internaţionale şi statornicirea unor relaţii de colaborare rodnice între toate statele.**

Ţara noastră acordă o atenţie deosebită dezvoltării colaborării multilaterale între statele din regiunea balcanică. Guvernul romîn, care încă din 1957 a propus realizarea unei înţelegeri între statele balcanice, continuă să militeze cu consecvenţă pentru ca Balcanii să devină o zonă a păcii şi colaborării. Încheierea unui tratat de înţelegere şi securitate colectivă pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, fără arme nucleare şi rachete, ar fi în interesul tuturor popoarelor din această regiune şi ar aduce o contribuţie însemnată la destinderea internaţională.

Prezenta sesiune va discuta punctul **„Măsuri menite să promoveze în rîndurile tineretului ideile păcii, respectului reciproc şi înţelegerii între popoare"**, care, la iniţiativa guvernului romîn, se afla în atenţia Adunării Generale în 1960. **Considerăm că este una din problemele importante şi actuale şi ne exprimăm încrederea că Adunarea Generală o va examina cu atenţia cuvenită.**

Referindu-se la încălcarea drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U., ca urmare a politicii ostile a Statelor Unite, delegatul romîn a spus între altele: „Absenţa din O.N.U. a R.P. Chineze, una din marile puteri, membră permanentă a Consiliului de Securitate, ţară a cărei populaţie reprezintă peste 1/4 din omenire, diminuează capacitatea O.N.U. de a contribui la rezolvarea principalelor probleme internaţionale.

În legătură cu problema structurii O.N.U., reprezentantul romîn a spus că ea trebuie să fie pusă în concordanţă cu situaţia existentă în lume, astfel ca cele trei grupuri de state — statele socialiste, statele făcînd parte din blocurile militare occidentale şi statele neutre să fie în mod egal reprezentate în principalele sale organe.

În încheierea intervenţiei sale, delegatul romîn a spus:

Problemele care stau în faţa actualei sesiuni a Adunării Generale sînt numeroase şi complexe. Nu ne închipuim că drumul spre rezolvarea lor este neted. **Sîntem însă convinşi că în epoca contemporană, datorită schimbărilor în raportul de forţe pe arena internaţională, există posibilitatea ca aceste probleme să fie rezolvate pe cale paşnică, prin negocieri, în interesul păcii şi progresului popoarelor.** Rezolvarea pe calea tratativelor a problemei Laosului este un exemplu concludent în această privinţă. Un alt exemplu este acordul încheiat între Indonezia şi Olanda, cu privire la Irianul de vest. Republica Populară Romînă, care a sprijinit întotdeauna drepturile legitime ale poporului indonezian, salută cu satisfacţie acordul care prevede reunificarea Irianului de vest cu Indonezia.

Pentru a putea transforma posibilităţile de asigurare a păcii în realitate se cer eforturi şi acţiuni hotărîte din partea tuturor statelor.

Este necesar, aşa după cum a subliniat Gh. Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne: **„Înţelepciune şi chibzuinţă în politică, cea mai mare grijă pentru întărirea păcii şi eliminarea pericolelor care planează asupra popoarelor — şi de la înţelegerea acestei necesităţi trebuie să pornească orice guvern, orice om de stat cu sentimentul răspunderii faţă de propriul popor şi faţă de toate popoarele".**

În acest spirit, delegaţia romînă va depune toate străduinţele şi îşi va aduce întreaga contribuţie pentru încheierea cu succes a lucrărilor actualei sesiuni a Adunării Generale.

Fotografia de mai sus reprezintă un aspect din viaţa de mizerie pe care sînt nevoiţi să o ducă muncitorii mexicani care trăiesc în California (S.U.A.).

De peste hotare

Cu prilejul încheierii strălucite a „cincinalului cosmic"

Felicitările celor patru cosmonauţi adresate oamenilor sovietici

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Piloţii-cosmonauţi, Iuri Gagarin, Gherman Titov, Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici i-au felicitat pe oamenii sovietici cu prilejul împlinirii a cinci ani de la lansarea primului satelit artificial al Pămîntului.

În salutul lor se spune: **„Primul explorator al Universului a pornit în spaţiul cosmic la 4 octombrie 1957. Creat prin raţiunea şi munca omului sovietic, el a anunţat lumii începutul erei cosmice.**

La a cincea aniversare a lansării primului satelit artificial al Pămîntului, noi, piloţii cosmonauţi, felicităm poporul sovietic, oamenii de ştiinţă, inginerii şi muncitorii cu prilejul încheierii strălucite a „cincinalului cosmic". Vă urăm succese mari în crearea noilor nave cosmice interplanetare, în cucerirea mai departe a spaţiului cosmic".

MOSCOVA 4 Corespondentul Agerpres transmite: Marcînd la 4 octombrie cinci ani de la lansarea primului satelit artificial al Pămîntului, presa sovietică subliniază că această lansare a demonstrat în faţa întregii lumi superioritatea ştiinţifică şi tehnică a Uniunii Sovietice.

Într-o serie de articole publicate cu acest prilej de ziarele din Moscova, oameni de ştiinţă sovietici de vază analizează perspectivele cercetărilor cosmice. Cunoscutul fizician sovietic Serghei Vernov, îşi exprimă convingerea că nu este departe ziua cînd în jurul planetei noastre se vor roti timp îndelungat sateliţii artificiali locuibili, primele laboratoare cosmice cu oameni de ştiinţă şi laboranţi la bord.

Din R. D. Germană

BERLIN 4 (Agerpres). — La fabrica de articole din porţelan din Freiberg, regiunea Karl Marx Stadt, a fost recent terminată o nouă hală pentru cuptoare-tunel, care ocupă o suprafaţă de 5 200 metri pătraţi. În cele două noi cuptoare-tunel, intrate recent în funcţiune, unde porţelanul este încins şi ars, se realizează o temperatură de 900—1400 grade. Ele sînt puse în funcţiune cu ajutorul unei instalaţii automate de măsurat şi reglat. Transportul intern între diferitele sectoare de producţie ale întreprinderii a fost, de asemenea, mecanizat. Prin introducerea încălzirii cu ulei a instalaţiilor de cazane, a putut fi înlăturat definitiv praful de cărbune, cel mai periculos duşman al porţelanului. În urma intrării în funcţiune a noii hale pentru cuptoare-tunel, producţia fabricii de porţelan din Freiberg va spori de 2,5 ori.

★

BERLIN 4 (Agerpres). — La şantierul naval „Warnowverft" din Rostock a fost lansat la apă, înainte de termen, un nou cargobot cu un deplasament de 11 000 tone. Acest cargobot este al 5-lea dintre navele cu acest deplasament care se construiesc pe acest şantier naval.

Demonstraţii ale tineretului din Turcia

ANKARA 4 (Agerpres). — Agenţia Reuter anunţă că la 2 octombrie în capitala Turciei au avut loc demonstraţii ale tineretului, îndeosebi ale studenţilor, care s-au desfăşurat sub lozinca „Nici un fel de amnistie foştilor adepţi ai lui Menderes !". Circa 2 000 de tineri au manifestat în faţa redacţiilor unor ziare ale „Partidului dreptăţii" care cer amnistia, şi în faţa sediului organizaţiei din Ankara a acestui partid. Agenţia United Press International relatează că la manifestaţia studenţilor s-au alăturat şi muncitorii care se întorceau de la muncă. Poliţia a intervenit cu brutalitate pentru a împrăştia manifestaţia. 7 studenţi au fost răniţi.

În seara zilei de 2 octombrie, primul ministru Inonu a convocat o consfătuire la care au participat şeful statului major general, comandanţii unor mari unităţi, şeful garnizoanei din Ankara, ministrul afacerilor interne şi alţi membri ai guvernului.

Corespondenţii agenţiilor de presă caracterizează demonstraţiile de la Ankara drept o lecţie pe care tineretul turc a dat-o reacţiunii şi ca un avertisment serios acelora care nutresc speranţa să restaureze în Turcia regimul lui Menderes.

Încheierea conferinţei de la Washington

S. U. A. nu şi-au atins scopul

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Miercuri s-a încheiat la Washington conferinţa „neoficială" a miniştrilor de externe ai ţărilor latino-americane convocată de Departamentul de Stat pentru a obţine din partea acestor ţări sprijinirea politicii agresive a S.U.A. împotriva Cubei. După două zile de discuţii, desfăşurate cu uşile închise, conferinţa s-a încheiat printr-un comunicat care conţine tot felul de aprecieri absurde cum ar fi de exemplu aceea că întărirea capacităţii de apărare a Cubei ar pune în pericol „unitatea" Americii, că hotărîrea poporului cuban de a apăra cuceririle revoluţiei sale ar primejdui alte ţări din emisfera occidentală etc.

Acest comunicat conţine o precizare care, potrivit agenţiilor de presă, a fost cerută în mod special de Brazilia, Chile şi Mexic şi anume ca nici o măsură care ar urma să fie luată să nu violeze politica de neintervenţie în treburile interne ale vreunei ţări. Această precizare dezavuiază prin ea însăşi întreaga politică a S.U.A. faţă de Cuba, politică bazată pe încercarea de intervenţie în treburile interne ale acestei ţări suverane.

Agenţiile de presă subliniază fără excepţie presiunile puternice exercitate de Dean Rusk asupra participanţilor la conferinţă pentru a obţine chiar şi acest comunicat. Ultima şedinţă, relatează United Press International, a durat aproape 7 ore şi a prilejuit „un vehement schimb de argumente în cadrul căruia Rusk a combătut rezervele formulate de Brazilia, Chile şi Mexic".

În acelaşi timp, caracterul „neoficial" care s-a dat acestei conferinţe, face ca însuşi comunicatul adoptat să nu angajeze cu nimic ţările semnatare şi să nu constituie decît o declaraţie de principii lipsită de hotărîri obligatorii.

Principalele ţări latino-americane şi-au exprimat faţiş dezacordul cu măsurile provocatoare propuse de Statele Unite împotriva Cubei, de la blocada economică şi pînă la agresiune militară directă, astfel încît deocamdată scopul principal urmărit de guvernul S.U.A., acela de a ralia ţările latino-americane în jurul unor asemenea măsuri, nu a fost atins. Ziarul „New York Herald Tribune" semnalează chiar „apatia" care a caracterizat atitudinea participanţilor latino-americani la conferinţă.

PE SCURT

MOSCOVA.—N. S. Hruşciov, şeful guvernului sovietic, a adresat lui John Kennedy, preşedintele S.U.A., o telegramă în care felicită poporul american cu prilejul încheierii cu succes a zborului navei cosmice „Sigma-7", avînd la bord pe cosmonautul Walter Schirra.

Nikita Hruşciov îl roagă pe preşedinte să transmită pilotului cosmonaut Walter Schirra felicitări cordiale şi cele mai bune urări.

BELGRAD. — La 4 octombrie preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., L. I. Brejnev, care a făcut o vizită oficială de răspuns în Iugoslavia, a plecat cu un avion special „IL-18" din Belgrad la Moscova. Pe aerodromul din Belgrad, L. I. Brejnev şi persoanele care îl însoţesc au fost conduşi de preşedintele R.P.F. Iugoslavia, I. B. Tito, şi de alţi conducători ai Iugoslaviei.

★

În aceeaşi zi, L. I. Brejnev a sosit la Moscova.

KOTABARU. — La 3 octombrie deasupra reşedinţei locţiitorului ministrului afacerilor externe al Indoneziei, Sudjarwo, reprezentantul guvernului republicii în Irianul de vest, a fost arborat drapelul roşu-alb al Republicii Indonezia. La solemnitatea înălţării drapelului au participat membrii misiunii de legătură a Indoneziei, reprezentanţi ai locuitorilor din această parte a ţării şi un grup de ziarişti indonezieni şi străini.

BERLIN. — Într-un interviu acordat posturilor de radio din R.D.G., Chairul Saleh, preşedintele Adunării Populare Consultative Provizorii a Republicii Indonezia, a subliniat necesitatea recunoaşterii celor două state germane şi încheierii neîntîrziate a tratatului de pace.

BERNA. — La 2 octombrie a avut loc în saloanele Legaţiei R.P. Romîne din Berna o seară muzicală la care şi-au dat concursul soprana Agatha Druzescu şi tenorul Ion Buzea.

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ ÎN PARLAMENTUL INDONEZIEI

(Urmare din pag. I)

le şi preocupările poporului romîn. În comparaţie cu Indonezia, Romînia este o ţară mică, cu o suprafaţă de 237 500 kmp, cu aproape 19 milioane de locuitori. Ea este cunoscută ca una din ţările europene cu bogate resurse naturale: petrol, gaze naturale, cărbune, sare, lemn, minereuri şi altele, cu cîmpii întinse cultivate cu cereale, dealuri acoperite cu vii şi livezi, munţi înalţi, cu păduri de o mare frumuseţe. Suprafaţa agricolă totală de 14 600 000 de hectare cuprinde circa 10 000 000 de hectare teren arabil a căror producţie acoperă pe deplin nevoile de aprovizionare ale populaţiei şi ale industriei consumatoare de materii prime agricole.

În trecut, Romînia era aservită economiceşte şi politiceşte marilor monopoluri din ţările imperialiste, care acaparaseră principalele bogăţii, transformînd ţara noastră într-un hinterland agrar şi sursă de materii prime şi de forţă de muncă ieftină. Starea de apăsare şi mizeria a vechii Romînii era exprimată plastic în versurile „munţii noştri aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă". Romînia a fost tîrîtă de puterile imperialiste în două mari războaie mondiale, care au adus mari jertfe omeneşti şi pagube materiale, înmulţind suferinţele poporului.

Revoluţia populară, începută în august 1944, a răsturnat regimul care aservise ţara monopolurilor imperialiste. Poporul, luîndu-şi soarta în propriile sale mîini, a instaurat regimul democrat-popular, a proclamat Republica Populară Romînă, a păşit pe calea construirii societăţii socialiste. De la eliberarea ţării noastre au trecut 18 ani. Este o perioadă scurtă în viaţa unui popor. Dar prin amploarea transformărilor, prin schimbările petrecute în viaţa de stat, în economie, în cultură, ea nu-şi are seamăn în întreaga istorie multiseculară a Romîniei. Folosind bogăţiile naturale ale ţării în folosul prosperităţii patriei, bazîndune pe forţa şi energia descătuşată a poporului liber şi stăpîn pe destinele sale, colaborînd frăţeşte cu alte ţări socialiste, şi avînd ajutorul multilateral şi dezinteresat al marii şi puternicei Uniuni Sovietice, construim o viaţă nouă, socialistă, lăsînd în urmă imaginea vechii Romînii, cu o industrie slab dezvoltată, cu o agricultură înapoiată, cu un mare procent de analfabeţi.

Caracteristic pentru dezvoltarea economică a ţării noastre este creşterea puternică a forţelor de producţie, avîntul general al întregii vieţi social-culturale. An de an, industria s-a dezvoltat şi se dezvoltă armonios. S-au creat ramuri noi de producţie, inexistente înainte, ca industriile de utilaj petrolier, electrotehnic, de tractoare şi maşini agricole, îngrăşăminte chimice, coloranţi, fire şi fibre sintetice, mase plastice, medicamente. Producţia globală industrială a crescut de circa şase ori faţă de anul 1938, anul cu cea mai mare producţie a vechii Romînii. Cea mai mare dezvoltare o cunosc ramurile cheie ale industriei. Producţia industriei construcţiilor de maşini şi producţia de energie electrică au sporit de circa 15 ori, producţia industriei metalurgice de peste 9 ori, a industriei chimice de circa 18 ori. Înainte vreme, ţara noastră importa 95 la sută din utilajul industrial. În prezent, industria proprie satisface cea mai mare parte din necesităţile interne şi creează disponibilităţi pentru export. Producţia industrială globală a crescut în ultimii trei ani într-un ritm mediu anual de 15,8 la sută, ritm superior celui prevăzut în planul de şase ani (1960—1965). Direcţia principală a eforturilor este înzestrarea cu utilaj tehnic de cel mai înalt nivel a industriei, agriculturii, construcţiilor, transporturilor, valorificarea cît mai bună a resurselor ţării.

Agricultura urmează linia generală de dezvoltare a economiei naţionale. Condiţiile obiective create de reorganizarea socialistă a agriculturii, mecanizarea principalelor lucrări agricole, extinderea chimizării au determinat ridicarea nivelului agrotehnic, deschizînd noi perspective pentru creşterea an de an a producţiei agricole vegetale şi animale.

Venitul naţional a sporit în anii puterii populare de peste trei ori. În întreaga ţară viaţa economică şi social-culturală pulsează cu vigoare. Au apărut noi oraşe şi centre industriale. Moştenirea grea din punct de vedere edilitar şi sanitar, se lichidează prin opera intensă de construcţii de locuinţe, spitale, dispensare şi case de naştere, şcoli şi instituţii de învăţămînt superior, aşezăminte de ştiinţă şi artă. Se desfăşoară pe scară largă revoluţia culturală, s-a generalizat învăţămîntul de opt ani, a luat o mare dezvoltare învăţămîntul public de toate gradele, formarea cadrelor de specialişti în toate domeniile economiei şi culturii, înfloresc ştiinţa, arta şi literatura. Sînt create condiţii prielnice de dezvoltare multilaterală a omului, de îmbunătăţire continuă a nivelului de viaţă şi de cultură a poporului. Poporul romîn munceşte cu elan pentru prosperitatea ţării, priveşte cu optimism şi încredere viitorul său însorit.

Domnilor deputaţi,

În zilele noastre, problemele păcii şi ale războiului preocupă toate popoarele, a căror năzuinţă supremă este de a nu trăi sub ameninţarea apăsătoare a unui nou război, de a vedea o pace trainică instaurată în întreaga lume. Ştiinţa şi tehnica au atins astăzi culmi fără precedent. Ar fi o catastrofă cum nu a mai cunoscut omenirea dacă aceste uriaşe realizări ale geniului uman ar fi utilizate în scopuri de război. De aceea se impune ca problemele preîntîmpinării războiului şi salvgardării păcii să fie privite cu simţ de răspundere de toate guvernele, ca ţeluri de însemnătate capitală pentru toate statele lumii. Ţările socialiste, printre care şi Republica Populară Romînă, promovează cu consecvenţă o politică externă de pace, militează cu fermitate pentru destinderea încordării şi normalizarea vieţii internaţionale, pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor agresive şi preîntîmpinarea unui nou război mondial.

Voinţa de pace şi dorinţa de a contribui la promovarea ei apropie popoarele, le uneşte pe deasupra oricăror deosebiri de dezvoltare istorică şi de orînduire socială. Republica Populară Romînă militează pentru dezvoltarea legăturilor economice între toate ţările lumii, fără discriminări şi bariere artificiale. Realitatea demonstrează că orice tendinţe de a se crea sfere închise în relaţiile economice internaţionale — cum este Piaţa comună — sînt în contradicţie cu interesele popoarelor de a lărgi schimburile economice internaţionale şi a instaura relaţii normale între toate statele. Noi ne declarăm de acord şi milităm pentru convocarea unei conferinţe internaţionale în problemele comerţului, unde să se examineze problema creării unei organizaţii comerciale internaţionale care să cuprindă toate regiunile şi ţările lumii.

Este pentru noi un prilej de sinceră satisfacţie că ne aflăm într-o ţară care, ca şi Republica Populară Romînă, promovează o politică externă călăuzită de ideile coexistenţei paşnice şi contribuie la aplicarea largă a acestor idei în relaţiile internaţionale. Principiile elaborate de conferinţa de la Bandung, în organizarea căreia ţara dv. a avut un rol atît de însemnat, au căpătat o largă răspîndire în lume, se bucură de aprobarea popoarelor de pretutindeni. În condiţiile actualului raport de forţe pe arena internaţională, aplicarea acestor principii este o necesitate vitală pentru întreaga omenire, este singura alternativă a unui război pustiitor. Ea implică recunoaşterea realităţilor lumii contemporane, a cerinţei popoarelor, ca deosebirea dintre orînduirile social-politice ale diferitelor ţări, dintre ideologia după care ele se conduc să nu ducă la declanşarea unui conflict militar. Care regim social este mai bun şi mai uman? Care dintre ele asigură popoarelor mai multe bunuri materiale şi valori spirituale, o viaţă tot mai prosperă şi demnă de trăit? S-o dovedească faptele, confruntarea ideilor, întrecerea paşnică pe tărîm economic. Noi sîntem profund convinşi că în această întrecere va învinge socialismul.

Problemele internaţionale litigioase reclamă o abordare chibzuită, spirit realist, soluţionare prin tratative şi înţelegere. Oricît de spinoase ar fi aceste probleme, ele pot fi şi trebuie rezolvate pe calea tratativelor. În această privinţă este instructiv felul cum au fost reglementate problema laoţiană şi problema Irianului de vest. Sporirea neîncetată a stocurilor de arme, inclusiv a celor mai distrugătoare nu poate duce la nimic bun. Oricare scînteie poate duce la declanşarea unei conflagraţii mondiale, care în condiţiile actualei tehnici militare n-ar cruţa nici un colţ al lumii, nici un popor. Iată de ce, problema cheie a contemporaneităţii este dezarmarea generală şi totală, pentru a pune capăt cursei nebuneşti a înarmărilor, a lipsi forţele agresive de posibilitatea de a atenta la viaţa omenirii, a le răpi mijloacele prin care încearcă să sugrume mişcarea de eliberare naţională şi lupta popoarelor pentru independenţă. Resursele uriaşe materiale investite astăzi pentru înarmări ar putea fi folosite pentru îmbunătăţirea vieţii oamenilor, pentru ajutorarea ţărilor insuficient dezvoltate şi în alte scopuri constructive. Dacă cheltuielile pentru înarmări ar fi utilizate în scopuri productive, în aproximativ 25 de ani avuţia existentă pe pămînt ar putea fi dublată, iar dacă a 5-a parte din fondurile destinate ar fi folosite pentru sprijinirea ţărilor rămase în urmă din punct de vedere economic, acestea ar căpăta posibilitatea ca în 20—25 de ani să ajungă actualul nivel industrial al unor ţări ca Anglia şi Franţa. Zilele trecute, Uniunea Sovietică a prezentat în faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite proiectul „Declaraţie cu privire la folosirea în scopuri paşnice a mijloacelor şi resurselor devenite disponibile ca urmare a dezarmării". Aplicarea acestei propuneri, pătrunsă de o înaltă grijă faţă de soarta popoarelor, ar fi de o eficacitate deosebită pentru prosperitatea tuturor ţărilor, mari şi mici, slab dezvoltate şi celor cu o înaltă dezvoltare economică, pentru colaborarea paşnică şi rodnică între toate ţările.

Republica Populară Romînă, participantă în Comitetul celor 18 state pentru dezarmare, în cadrul conferinţei de la Geneva, a depus eforturi perseverente, împreună cu celelalte ţări socialiste şi alte ţări iubitoare de pace, pentru a înlesni progresul tratativelor. Însă din cauză că puterile occidentale n-au renunţat la vechile lor poziţii neconstructive, încă nu s-au putut înregistra rezultate concrete în problema dezarmării. Din aceeaşi cauză nu s-au obţinut progrese vizibile nici în problema interzicerii experienţelor nucleare, deşi propunerile celor opt state neutre au creat o bază pentru realizarea unui acord. Noi sîntem decişi să milităm neabătut şi pe viitor pentru soluţionarea cît mai grabnică a problemei dezarmării generale şi totale, încetarea experienţelor cu arme nucleare, interzicerea răspîndirii şi folosirii armelor nucleare, crearea de zone denuclearizate.

În condiţiile în care adepţii cursei înarmărilor resping propunerile raţionale în vederea dezarmării şi intensifică pregătirile militare, împingînd lucrurile spre război, este evident că ţara noastră, ca şi celelalte state socialiste, este nevoită a lua măsuri pentru asigurarea securităţii sale, a muncii paşnice a poporului. Dar noi sîntem oricînd gata să trecem la aplicarea unui acord de dezarmare. În ţara noastră nu există nici trusturi interesate în producţia de armament, nici categorii sociale care să rivnească la teritoriile altor ţări şi avuţiile altor popoare. Dimpotrivă, poporul romîn aspiră la o pace trainică în lume, spre a-şi putea consacra în întregime forţele şi toate resursele ţării operei de prosperitate materială şi spirituală.

Înfăptuirea dezarmării este o sarcină pe deplin realistă. Este însă necesar ca toate statele şi popoarele iubitoare de pace să depună eforturi continue, neobosite, atît în cadrul organizaţiilor şi conferinţelor internaţionale, cît şi în afara lor, pentru traducerea în viaţă a acestui deziderat al întregii omeniri.

Un proces de o însemnătate covîrşitoare pentru progresul societăţii omeneşti este uriaşa mişcare de eliberare de sub jugul imperialismului, mişcare care a cuprins şi se dezvoltă irezistibil în Asia, Africa şi America Latină, formarea a peste 50 de state noi, care au rupt lanţurile coloniale şi au pornit pe calea dezvoltării libere, de sine stătătoare. Aceasta reprezintă o măreaţă victorie a tuturor popoarelor. Ea îngustează mereu sfera de dominaţie a statelor imperialiste şi grăbeşte procesul inevitabil al înlăturării definitive şi totale a sistemului colonial.

Poporul romîn urmăreşte cu simpatie şi solidaritate eforturile pline de însufleţire ale popoarelor eliberate, îndreptate spre lichidarea urmelor dominaţiei colonialiste. Aşazisa „misiune civilizatoare" a statelor imperialiste a însemnat cea mai cruntă exploatare şi jefuirea făţişă, fără scrupule şi fără limite a bogăţiilor şi populaţiei ţărilor cotropite, folosirea tuturor mijloacelor, oricît de odioase ar fi fost ele pentru îmbogăţirea marilor concerne din metropole aducînd în stare tragică de mizerie şi înapoiere popoare cu o civilizaţie milenară.

Pe primul plan al preocupărilor statelor noi care au pornit pe calea dezvoltării de sine stătătoare, stă problema consolidării independenţei politice, făurirea unei industrii proprii, unei economii naţionale independente, dezvoltarea vieţii social-culturale şi ridicarea nivelului de trai al populaţiei. Este firesc pentru aceste state să se îndrepte cu toată hotărîrea împotriva neocolonialismului prin care puterile imperialiste încearcă să frîneze independenţa economică a noilor state libere, să le împiedice de a dezvolta forţele de producţie, căutînd să-şi menţină şi să continue sub forme noi dominaţia colonială în aceste state.

Popoarele disting după fapte, nu după vorbe, cine le sînt prietenii şi cine le sînt duşmanii. Intervenţia imperialistă în Vietnamul de sud, care constituie o încălcare a acordurilor de la Geneva din 1954 privitoare la Indochina, organizarea provocărilor împotriva Cambodgiei, menţinerea trupelor de ocupaţie în Coreea de sud arată cît se poate de clar scopurile blocurilor militare S.E.A.T.O., C.E.N.T.O., A.N.Z.U.S., ca instrumente de menţinere a colonialismului, constituind o adevărată primejdie pentru independenţa statelor şi pentru menţinerea păcii în Asia şi în întreaga lume. Colonialismul lovit de moarte nu vrea să părăsească de bună voie arena istoriei. Provocările Statelor Unite împotriva eroicului popor al Cubei libere, manevrările puterilor occidentale în Congo, represiunile sîngeroase din Angola, politica bestială a rasiştilor din Africa de sud, suferinţele popoarelor din Kenya, Rhodesia de nord şi de sud, maşinaţiunile imperialiste îndreptate spre fărîmiţarea forţelor anticolonialiste potrivit principiului „Divide et impera", demonstrează că popoarele trebuie să-şi unească într-un singur mănunchi toate forţele lor pentru a pune capăt o dată pentru totdeauna tuturor formelor de colonialism.

Poporul romîn cunoaşte şi dă o înaltă preţuire meritelor Republicii Indonezia în lupta împotriva colonialismului, pentru cauza păcii şi colaborării între toate popoarele, poziţiei înaintate, curajoase şi luminate a eminentului luptător pentru eliberarea popoarelor de sub jugul colonial, pentru menţinerea şi consolidarea păcii, dr. Sukarno. Mişcarea de eliberare naţională a popoarelor, lupta lor pentru întărirea independenţei politice şi economice, găsesc sprijinul şi solidaritatea ţărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

După cum se ştie, Uniunea Sovietică este prima ţară care s-a rupt din lanţurile imperialismului. Ea şi-a îndeplinit şi îşi îndeplineşte datoria frăţească de a sprijini popoarele care luptă pentru eliberarea de sub dominaţia imperialistă, pentru dezvoltarea lor politică şi economică de sine stătătoare.

Îngăduiţi-mi acum, domnilor deputaţi, să mă refer pe scurt la o problemă care pentru noi, ca europeni, are o însemnătate specială, dar care afectează totodată în cel mai înalt grad soarta păcii generale. În decursul istoriei contemporane, militarismul german nu o dată a împins omenirea în războaie nimicitoare de jaf şi cotropire, provocînd omenirii, mai ales în cel de-al doilea război mondial, imense jertfe, mari suferinţe şi distrugeri incalculabile. Încă nu s-au vindecat rănile dureroase ale acestui război, de la terminarea căruia au trecut mai bine de 17 ani, dar rămăşiţele războiului încă n-au fost lichidate şi continuă să întunece orizontul internaţional. Pacea cu Germania încă nu este reglementată. În Republica Federală Germană a renăscut şi creşte militarismul în forma lui cea mai agresivă. În conducerea armatei sînt din nou generalii hitlerişti care influenţează în mod direct politica statului şi cer înarmarea Republicii Federale Germane cu arme atomice, pregătindu-se pentru noi aventuri militare. Berlinul occidental, situat în centrul Republicii Democrate Germane, continuă să aibă un regim de ocupaţie şi este folosit ca bază a N.A.T.O. şi centru pentru acţiuni agresive împotriva statelor socialiste, devenind astfel un focar foarte primejdios care poate arunca Europa şi întreaga lume în catastrofa unui război termonuclear.

Poziţia guvernului romîn în problema germană porneşte de la recunoaşterea existenţei celor două state germane, a necesităţii înlăturării regimului de ocupaţie al Berlinului occidental şi a transformării acestuia într-un oraş liber demilitarizat. O asemenea reglementare realistă a problemei germane ar înlătura unul din cele mai nevralgice puncte de pe glob şi ar aduce o mare contribuţie la asigurarea păcii în lume. Statele socialiste au manifestat răbdare în reglementarea păcii cu Germania. Ele au militat şi militează pentru încheierea unui tratat de pace cu Germania. Desigur însă, că încheierea tratatului de pace nu poate fi tărăgănată la nesfîrşit. Dacă puterile occidentale vor dovedi şi în viitor că nu doresc o asemenea reglementare coordonată, ţările socialiste vor fi nevoite să semneze tratatul de pace cu Republica Democrată Germană împreună cu alte state care au luptat împotriva Germaniei hitleriste şi care vor dori să semneze acest tratat.

Organizaţia Naţiunilor Unite poate şi trebuie să joace un rol foarte important în viaţa internaţională. Din păcate reprezentanţii unor puteri occidentale zădărnicesc sau opun rezistenţă aplicării unor hotărîri de mare însemnătate pentru asigurarea unei păci trainice în lume. Caracterul de universalitate al O.N.U. este puternicştirbit de faptul că drepturile R.P. Chineze în această organizaţie continuă şi acum să fie uzurpate. Oricît ar încerca statele imperialiste să ignoreze existenţa Chinei populare cu 650 milioane de locuitori, *ea există*, se dezvoltă necontenit, se numără printre marile puteri ale lumii. Nu va trece multă vreme şi Republica Populară Chineză va deveni o imensă forţă economică. Nimeni nu poate să nu ţină seama de rolul şi însemnătatea Chinei populare în rezolvarea marilor probleme ale contemporaneităţii. Chiar acele state care se opun intrării R.P. Chineze în O.N.U. au fost nevoite ca în anumite momente să trateze cu reprezentanţii acesteia probleme importante ale vieţii internaţionale. Ţara noastră, alături de alte state iubitoare de pace, militează pentru a se pune capăt ocupării de către Statele Unite a Insulei Taiwan şi folosirii acesteia pentru provocări de soiul zbururilor avioanelor de spionaj U-2. Noi cerem cu toată fermitatea recunoaşterea dreptului inalienabil al R.P. Chineze de a-şi ocupa locul legitim în O.N.U. Romînia, care în acest an este şi membră în Consiliul de Securitate, va continua să acţioneze şi pe viitor în O.N.U. pentru apărarea libertăţii şi independenţei popoarelor, destinderea încordării internaţionale, coexistenţa paşnică între statele cu orînduiri diferite. Schimbările intervenite în O.N.U. prin intrarea noilor state independente, acţiunile statelor iubitoare de pace vor spori prestigiul şi eficacitatea acestei Organizaţii. Dezvoltarea colaborării internaţionale, schimbul de bunuri materiale, legăturile culturale între state slujesc progresului popoarelor, normalizării situaţiei internaţionale, cauzei păcii.

Constatăm cu satisfacţie că schimburile economice şi relaţiile culturale şi ştiinţifice între Romînia şi Indonezia se dezvoltă pe o linie ascendentă. Fără îndoială că în această direcţie sînt încă mari posibilităţi şi îmi exprim convingerea că aceste schimburi şi relaţii vor cunoaşte în viitor o mare dezvoltare.

Ne amintim cu bucurie şi plăcere de vizitele făcute de preşedintele Sukarno în ţara noastră în aprilie 1960 şi în iunie 1961, de primirea caldă, prietenească, pe care i-a făcut-o poporul romîn, de întîlnirile noastre, care au prilejuit schimburi rodnice de vederi, o mai bună cunoaştere, întărirea legăturilor de prietenie şi colaborare romîno-indoneziene.

Vizita în ţara noastră a excelenţei sale ministrul prim, Djuanda, vizitele reciproce ale delegaţiilor parlamentare ale ţărilor noastre au dat o mare şi importantă contribuţie la adîncirea acestor legături. Afecţiunea şi manifestările de prietenie caldă, frăţească cu care am fost întîmpinaţi în Indonezia de persoanele oficiale şi de populaţie ne-au impresionat şi emoţionat profund. Aceste manifestări, convorbirile avute cu conducătorii Indoneziei aduc o nouă şi puternică contribuţie la apropierea şi preţuirea reciprocă dintre ţările şi popoarele noastre, în interesul nostru comun, în interesul păcii şi colaborării internaţionale.

Îngăduiţi-mi domnilor deputaţi, ca în încheiere să exprim încă o dată încrederea noastră profundă în marea forţă vitală a popoarelor de pretutindeni, în viitorul de pace al omenirii. Niciodată încă forţele mondiale ale păcii nu au fost atît de uriaşe şi atît de puternice ca în zilele noastre. Prin eforturile unite ale ţărilor socialiste, ale statelor care au scuturat jugul colonial, ale altor state iubitoare de pace, ale mişcării partizanilor păcii din lumea întreagă, războiul poate fi şi trebuie să fie preîntîmpinat.

Ca şi domniile voastre, noi considerăm că nu există sarcină mai nobilă, preocupare mai înaltă în domeniul relaţiilor internaţionale decît de a zădărnici planurile agresive ale imperialiştilor, a asigura o pace trainică în lume, a grăbi lichidarea deplină a colonialismului şi triumful mişcării de eliberare naţională şi socială a popoarelor.

Vă mulţumesc, stimaţi membri ai Parlamentului indonezian pentru bunăvoinţa şi atenţia cu care ne-aţi ascultat. Dînd curs gîndurilor şi sentimentelor poporului romîn, vă urăm din toată inima noi succese în activitatea dv. pusă în slujba bunăstării şi fericirii minunatului popor indonezian, pentru înflorirea frumoasei dv. patrii Indonezia.

Hidup persahabajan abadi raiat Rumania Indonesia!

(Trăiască prietenia trainică dintre popoarele romîn şi indonezian).

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Mesajul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne către Parlamentul Republicii Indonezia

Onorată adunare,

Domnilor deputaţi, stimaţi prieteni,

Vizita în ţara dv. a conducătorilor Republicii Populare Romîne este o mărturie a relaţiilor prieteneşti ce s-au statornicit între popoarele noastre.

Cu acest prilej, Marea Adunare Naţională a Republicii Populare Romîne aduce Adunării reprezentative a poporului Republicii Indonezia salutul său cordial, rugîndu-vă să-l împărtăşiţi întregului popor indonezian.

Noi ne exprimăm credinţa că vizita solilor poporului romîn va însemna o nouă etapă pe calea dezvoltării şi adîncirii relaţiilor de prietenie şi colaborare multilaterală între Romînia şi Indonezia, că ea va ridica pe o treaptă mai înaltă legăturile strînse marcate prin vizitele de neuitat ale eminentului om de stat şi conducător, preşedintele dr. Sukarno, precum şi ale altor demnitari ai Indoneziei prietene prin ţara noastră.

Ne reamintim mereu cu plăcere de vizitele reciproce ale delegaţiilor parlamentare indoneziene şi romîne, de discuţiile şi schimburile de vederi între ele, care au contribuit atît de mult la cunoaşterea popoarelor noastre, a civilizaţiilor lor, a înfăptuirilor lor pe toate tărîmurile.

Parlamentarii romîni care au călătorit prin frumoasa şi ospitaliera dv. ţară au fost adînc impresionaţi de progresele pe care le-aţi obţinut, măreţia operelor de artă, priveliştea minunatei naturi, precum şi căldura sentimentelor exprimate pretutindeni faţă de poporul romîn.

Urmărim cu deosebit interes şi simpatie eforturile poporului indonezian pentru a-şi consolida independenţa naţională, a asigura dezvoltarea statului şi progresul economic. Parlamentarii romîni se bucură din toată inima de încheierea cu succes a acordului pentru eliberarea Irianului de vest de sub jugul colonial şi vă felicită călduros pentru realizarea acestui mare şi legitim obiectiv naţional al poporului indonezian.

La noi în ţară se dă o înaltă apreciere aportului pe care Republica Indonezia îl aduce la salvgardarea păcii şi securităţii în lume, precum şi rolului de frunte pe care-l ocupă poporul şi guvernul indonezian sub conducerea dr. Sukarno în opera de lichidare a colonialismului.

Domnilor deputaţi, stimaţi prieteni,

Reprezentanţii dv. au avut, de asemenea, prilejul să constate că, la rîndul său, poporul romîn este profund devotat cauzei păcii, libertăţii popoarelor şi progresului social. Eliberat cu 18 ani în urmă de jugul dominaţiei străine şi de povara înjositoare a exploatării, poporul romîn a pornit cu avînt la construirea din temelii a unei orînduiri sociale noi. Republica Populară Romînă a devenit astfel un stat în care poporul este suveran şi duce o politică internă şi externă conformă cu interesele sale proprii, un stat cu o industrie multilaterală şi o agricultură modernizată, un stat în care înfloresc cultura şi arta şi în care scopul suprem este binele şi fericirea oamenilor.

În această epocă în care mijloacele de distrugere şi tehnica militară pot pricinui catastrofe şi calamităţi fără precedent, noi considerăm drept prima noastră obligaţie de a face totul pentru a apăra pacea şi a zădărnici planurile agresive ale imperialismului. De aceea guvernul romîn s-a pronunţat în favoarea adoptării neîntîrziate a tratatului cu privire la dezarmarea generală şi totală, propus de Uniunea Sovietică, care încă din prima etapă a punerii în aplicare ar elimina riscul dezlănţuirii unui război nuclear.

Poporul romîn se află în primele rînduri ale luptei împotriva colonialismului şi militează neobosit pentru ca această ruşine a secolului nostru — jugul colonial — să dispară cît mai repede de pe faţa pămîntului. El se pronunţă cu hotărîre pentru punerea în aplicare cu consecvenţă a Declaraţiei Adunării Generale a O.N.U. cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale.

Progresele voastre şi ale noastre contribuie la triumful acestor cauze nobile. Pe drumul comun al politicii de coexistenţă paşnică, al colaborării şi prieteniei între popoare, Adunarea voastră Reprezentativă şi Marea noastră Adunare Naţională se întîlnesc şi păşesc împreună înainte. Datoria noastră, ca reprezentanţi fideli ai popoarelor, este de a acţiona neobosit pentru preîntîmpinarea unui nou război nimicitor, de a cere insistent să se treacă la dezarmarea generală şi totală sub control internaţional, de a impune grabnic un acord pentru încetarea experienţelor nucleare de orice fel, de a nu permite forţelor colonialiste să-şi prelungească dominaţia prin manevre neocolonialiste, de a combate cu hotărîre politica imperialistă de amestec în afacerile interne ale popoarelor, de a apăra dreptul fiecărui popor de a-şi alege sistemul politic şi economic pe care-l doreşte.

Vom lupta şi pe viitor, umăr la umăr, pentru o pace trainică în lume, pentru un climat de linişte şi înţelegere în care geniul uman să înflorească nestingherit şi să dea rod fecund pentru prosperitatea întregii omeniri.

Marea Adunare Naţională a Republicii Populare Romîne urează deplin succes activităţii Parlamentului Republicii Indonezia pentru progresul continuu al statului şi pentru fericirea poporului indonezian.

Trăiască poporul indonezian!

Trăiască şi înflorească prietenia romîno-indoneziană!

Trăiască pacea în lume!

Preşedintele
Marii Adunări Naţionale
a Republicii Populare Romîne
ŞTEFAN VOITEC

Călduroase manifestări ale prieteniei romîno-indoneziene

(Urmare din pag. I)

celălalt adresat de studenţii romîni studenţilor indonezieni.

Preşedintele Consiliului studenţesc al Universităţii, Hamonangan, a mulţumit într-o scurtă cuvîntare pentru vizita făcută şi pentru cuvîntarea rostită în faţa studenţilor.

În semn de prietenie şi stimă pentru solii poporului romîn, două studente prind ghirlande de flori în jurul gîtului tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer.

Ca amintire, oaspeţii romîni s-au fotografiat în mijlocul studenţilor indonezieni.

Între tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi ministrul pentru problemele învăţămîntului superior şi ştiinţelor al Indoneziei, Thojie, a avut loc o convorbire cordială.

În continuare, solii poporului romîn însoţiţi de oficialităţile indoneziene au vizitat diferite săli de cursuri şi laboratoare. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi tovarăşul Ion Gheorghe Maurer au semnat în cartea de onoare a universităţii.

Conducătorii de stat romîni s-au îndreptat apoi spre parlament, unde tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit o cuvîntare în faţa deputaţilor convocaţi în sesiune specială. De o parte şi de alta a drumului spre clădirea parlamentului, străjuit de construcţii noi şi moderne cu mai multe etaje, s-au adunat numeroşi locuitori veniţi să salute pe înalţii oaspeţi.

În afara deputaţilor, în sala parlamentului erau prezenţi miniştri, reprezentanţi ai autorităţilor locale, conducători ai partidelor politice, şefi ai misiunilor diplomatice, ziarişti.

Deschizînd şedinţa, Zainul Arifin, preşedintele parlamentului, locţiitor al ministrului prim, a prezentat deputaţilor pe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, înfăţişînd viaţa şi activitatea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne.

În continuare, Zainul Arifin a subliniat relaţiile bune, de prietenie şi colaborare economică, politică şi culturală existente între Republica Indonezia şi Republica Populară Romînă, exprimîndu-şi convingerea că vizita în Indonezia a conducătorilor de stat romîni va consolida şi mai mult prietenia între popoarele Romîniei şi Indoneziei.

Întîmpinat cu aplauze, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit o amplă cuvîntare.

Cuvîntarea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne a fost ascultată de asistenţă cu mult interes.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înmînat apoi preşedintelui parlamentului indonezian, Zainul Arifin, un mesaj din partea Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

În cursul după-amiezii, tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer şi ceilalţi oaspeţi romîni, împreună cu preşedintele Sukarno şi înalţi demnitari indonezieni, au plecat spre străvechiul oraş Bogor, situat la 60 de km sud de Djakarta.

De-a lungul întregului parcurs, pe ambele laturi ale şoselei, se aflau numeroşi locuitori care aclamau, rostind cuvinte de salut în cinstea conducătorilor romîni şi a preşedintelui Sukarno. Mulţimea a devenit şi mai densă la intrarea în oraşul Bogor, unde tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu preşedintele Sukarno au luat loc într-o maşină deschisă. Coloana de maşini a străbătut încet străzile înţesate de lume. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi preşedintele Sukarno strîng mîinile care li se întind.

Conducătorii romîni şi indonezieni au continuat la Bogor convorbirile începute la Djakarta. La 5 octombrie ei se vor întoarce în capitala Indoneziei, pentru a participa la Ziua forţelor armate ale Republicii Indonezia.

★

La 3 octombrie tovarăşul Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Romîne, a avut o întîlnire cu Subandrio, locţiitor al ministrului prim şi ministru al afacerilor externe al Republicii Indonezia. Au fost de faţă Umariadi, locţiitor al ministrului afacerilor externe al Republicii Indonezia, Suvito Kusumowidago, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Indoneziei, Sukrisno, ambasadorul Indoneziei la Bucureşti, Ganis Harsono, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe, precum şi Pavel Silard, ambasadorul Republicii Populare Romîne la Djakarta.

A avut loc un schimb de păreri în legătură cu dezvoltarea relaţiilor dintre cele două ţări. Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

PRESA INDONEZIANĂ DESPRE VIZITA ÎNALŢILOR OASPEŢI ROMÎNI

DJAKARTA 4 (Agerpres). — Presa indoneziană consacră în continuare ample reportaje, comentarii, articole de fond şi fotografii vizitei pe care o întreprind în Republica Indonezia tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer.

O largă expunere a cuvîntării rostită de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în parlamentul indonezian este publicată în pagina întîi a ziarului „Sinar Harapan" sub titlul „Preşedintele Dej la sesiunea parlamentului". Pe aceeaşi pagină a apărut o fotografie mare înfăţişînd pe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi preşedintele dr. Sukarno.

Relatarea ziarului „Indonesian Observer" cu privire la vizita făcută de conducătorii de stat romîni la complexul hidroenergetic de la Djatiluhur a apărut tot în pagina întîi. „Preşedintele Dej şi preşedintele Sukarno vizitează Djatiluhurul. Poporul ovaţionează conducătorii celor două state de-a lungul întregului drum", este titlul cules cu litere mari al reportajului.

Acelaşi ziar publică un comentariu în care scoate în evidenţă rolul Romîniei în lupta pentru lichidarea definitivă a rămăşiţelor odiosului sistem colonial. Indonezia dă o înaltă apreciere sprijinului permanent şi neabătut pe care Romînia l-a dat poporului indonezian în lupta pentru eliberarea Irianului de vest. Victoria obţinută în această luptă de poporul indonezian se datorează în bună parte şi acestui sprijin, pentru care indonezienii au acum prilejul să-şi exprime recunoştinţa, scrie ziarul.

Vizita preşedintelui Gheorghiu-Dej va strînge şi mai mult relaţiile de prietenie existente între cele două ţări, relevă acest ziar, concluzie pe care şi-o însuşeşte şi „Harian Rakjat" într-un articol intitulat simplu şi semnificativ „Indonezia—Romînia".

Vorbind despre personalitatea tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer, ziarul „Indonesian" arată că ei sînt „revoluţionari formaţi la şcoala luptei îndelungate şi aprige împotriva fascismului". „De aceea, subliniază ziarul, în timpul vizitei lor în Indonezia distinşii oaspeţi vor găsi multe puncte comune cu preşedintele Sukarno".

Presa indoneziană publică totodată extrase din articolele apărute în presa din R. P. Romînă în legătură cu primirea caldă, frăţească făcută de poporul indonezian conducătorilor de stat romîni. În buletinul tipărit al agenţiei Antara, în care apar ştirile cele mai importante ale zilei, a fost inserată o expunere a articolului „În Irianul de vest nu mai flutură steagul olandez", apărut în „Scînteia" cu ocazia eliberării acestui teritoriu de sub jugul colonial.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".